

2021

ARCHEOLOGIENOTA Gentseweg 545 te Waregem (West-Vlaanderen)

ADEDE Archeologisch Rapport 816

Laurens Van Damme

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 816

Archeologienota Gentseweg 545 te Waregem (West- Vlaanderen)

LAURENS VAN DAMME

Colofon

Uitgever	ADEDE bv
Jaar van uitgave	2021
Plaats van uitgave	Gent
Redactie	David Janssens
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bv. ADEDE bv is niet aansprakelijk voor eventuele schade voortvloeiend uit diens adviezen.

Inhoudsopgave

1	Administratieve fiche	- 5 -
2	Bureauonderzoek	- 9 -
2.1	Archeologische voorkennis	- 9 -
2.2	Aanleiding van het onderzoek.....	- 9 -
2.3	Doel van het onderzoek	- 9 -
2.4	Huidige situatie projectgebied	- 10 -
2.5	Beschrijving geplande werken.....	- 10 -
2.6	Randvoorwaarden	- 11 -
2.7	Werkwijze	- 11 -
3	Assessmentrapport.....	- 17 -
3.1	Landschappelijke situering van het onderzoeksgebied.....	- 17 -
3.2	Geo(morfo)logische en bodemkundige situering van het onderzoeksgebied	- 21 -
3.2.1	Tertiair geologisch	- 21 -
3.2.2	Quartaire geologisch	- 22 -
3.2.3	Bodem	- 23 -
3.2.3.1	Bodemtypekaart.....	- 23 -
3.2.3.2	Potentiële bodemerosie	- 24 -
3.2.3.3	Erosiegevoeligheid.....	- 25 -
3.2.3.4	Landgebruik	- 26 -
3.2.3.5	Gewestplan.....	- 27 -
3.3	Historische situering van het onderzoeksgebied	- 29 -
3.3.1	Algemene historische situering	- 29 -
3.3.2	Historisch kaartmateriaal	- 32 -
3.3.2.1	Kaart van Frickx (1712)	- 32 -
3.3.2.2	Kaart van Villaret (1745-1748)	- 33 -
3.3.2.3	Kaart van Ferraris (1771 – 1778)	- 34 -
3.3.2.4	Atlas der Buurtwegen (1840)	- 36 -
3.3.2.5	Topografische kaart van Vandermaelen (1846 – 1854)	- 37 -
3.3.2.6	Kaart van Popp (1842 – 1879)	- 38 -
3.3.2.7	Topografische kaart van Kortrijk (1904)	- 39 -

3.3.2.8	Wereldoorlogen	- 40 -
3.3.2.9	Kaart van België (1953-1964)	- 41 -
3.3.1	Luchtfoto 1971	- 42 -
3.3.2	Luchtfoto 1979-1990	- 43 -
3.3.3	Luchtfoto 2000-2003	- 44 -
3.3.4	Luchtfoto 2008-2011	- 45 -
3.4	Archeologische situering van het projectgebied.....	- 47 -
3.4.1	Archeologische nota's en onderzoek in de omgeving.....	- 47 -
3.4.2	CAI Indicatoren	- 49 -
4	Besluit	- 54 -
5	Bibliografie.....	- 56 -
6	Lijst van figuren	- 58 -

1 Administratieve fiche

Projectcode	2021L235
Site	Gentseweg 545
Projectsigle ADEDE	WAR-GEN
Ligging	Gentseweg 545, 8790 Waregem
Soort onderzoek	Bureauonderzoek
Aard van de vervolgwerken	Nieuwbouw slagerij en winkelruimte, aanleg van verhardingen en verdiepte kade.
Uitvoerder	ADEDE bv
Erkenningsnummer ADEDE bvba	2015/00058
Erkend archeoloog	Simon Claeys 2017/00184
Tijdelijke bewaarplaats archief	ADEDE bv
Grootte projectgebied	Ca. 3276,68m ²
Periode uitvoering	December 2021
Themen thesaurus Onroerend Erfgoed	Archeologienota, Bureauonderzoek
Mogelijke verstoorde zones	Bebouwing; verharding

Waregem - Gentseweg 545

aangemaakt: 20 december 2021
bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

2 Bureauonderzoek

2.1 Archeologische voorkennis

Binnen de contouren van het onderzoeksgebied werd voorafgaand nog geen archeologisch onderzoek verricht. In de onmiddellijke en ruimere omgeving echter wel, deze vaststellingen worden toegelicht in het assessmentrapport.

2.2 Aanleiding van het onderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande omgevingsvergunningsaanvraag voor stedenbouwkundige handeling OF verkaveling waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 1000m² of meer beslaat en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt. De initiatiefnemer is daarom verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

2.3 Doel van het onderzoek

Deze archeologische nota heeft tot doel om door middel van de bestaande archeologische, geografische, geologische, en historische bronnen de mogelijkheid tot het aantreffen van archeologisch waardevolle sites binnen het projectgebied te onderzoeken. Aan de hand van de verzamelde informatie wordt vervolgens een programma van maatregelen opgesteld met het doel de archeologische kennis te bewaren voor de volgende generaties.

Volgende onderzoeksvragen worden in deze archeologienota behandeld:

- Welke aanwijzingen bevatten de bestaande bronnen over het archeologisch potentieel van het onderzoeksgebied?
- Zijn er archeologische sites met relevante cultuurhistorische waarde gekend op of in de omgeving van het onderzoeksgebied?
- Hoe evolueerde het historisch landgebruik van het onderzoeksgebied?
- Hoe evolueerde de historische bebouwing van het onderzoeksgebied?
- Wat is de potentiële impact van de geplande werken op het cultuurhistorisch en archeologisch erfgoed?

2.4 Huidige situatie projectgebied

Het projectgebied is gelegen aan de Gentseweg 545, te 8790 Waregem. In het zuidoosten grenst het aan het tracé van deze weg. In de zuidoostelijke hoek van het terrein bevinden zich twee relatief kleine verharde zones in klinkers. Ter hoogte van de meest zuidelijke zone staat ook een bestaande elektriciteitscabine. De twee zones worden van elkaar gescheiden door een haag en toegangspoort. In het westen van deze twee kleinere verharde zones situeert zich een bedrijfspand met woning. Deze wordt geheel omgeven door asfaltverharding, maar in het noorden bevindt zich een verdiepte kade in betonverharding. In noordwestelijke richting geeft de bestaande asfaltverharding uit op een loods. Het noordoostelijk deel van het plangebied bestaat dan weer uit een groene zone met bomen langs de perceelsgrens. In de noordoostelijke hoek bevindt zich ten slotte een tuinhuis. De bestaande bebouwing -het bedrijfspand met woning, de loods en het tuinhuis- en verhardingen zullen worden verwijderd in het kader van de geplande werken. Ook de bomenrijen zullen gerooid worden.

Het centrum van Waregem is gelegen op enige afstand in het zuidoosten van het projectgebied. In feite is het terrein gelegen tussen Aigem, Wielsbeke en Waregem, zijnde in Sint-Eloois-Vijve, een deelgemeente van Waregem. De omgeving van het plangebied heeft een residentieel karakter, afgewisseld met industriële en economische ondernemingen. Voornamelijk in het zuiden van het terrein komt nog (beperkte) landbouwgrond voor. De Leie ligt op ca. 800m van het plangebied in het noorden, de expresweg in het oosten. De kronkelstraat ligt in het zuiden van het terrein (aan de overzijde van de Gentseweg), de Staakmolenstraat in het oosten en wijken als de Ekster- en Spechtenstraat en de Sparrentuin in het noorden.

Grenzend aan de Gentseweg is tevens vastgesteld bouwkundig erfgoed gelegen. Het betreffen onder meer boerenarbeiderswoningen uit de tweede helft van de 19de eeuw¹ en de eerste helft van de 20ste eeuw² en een voormalige herberg met geïncorporeerd stalgedeelte (1885).³

2.5 Beschrijving geplande werken

De geplande werken omvatten de bouw van een slagerij met winkelruimte. De nieuwe bebouwing zal zo een oppervlakte hebben van ca. 789,1m². De slagerij wordt gefundeerd op paalfunderingen op minstens ca. 1,5m diepte (afhankelijk van het grondonderzoek). Het nieuwe gebouw zal uit twee verdiepingen bestaan.

In het zuiden van dit nieuwe gebouw wordt een luifel voorzien. In het westen en zuiden zal het gebouw omzoomd worden door verharding in klinkers (op ca. 40cm diepte). De klinkerverharding zal

¹ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/25726>

² <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/207788>

³ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/22747>

in het westen en oosten overlopen in asfaltverharding, en ook in het oosten van het nieuwe gebouw zal zich asfaltverharding bevinden (eveneens max. ca. 40 cm diepte). In het westen en zuiden van de nieuwe slagerij zullen een aantal parkeerplaatsen ingericht worden. Grenzend aan het tracé van de Gentseweg zullen zo 9 parkeerplaatsen voor klanten in waterdoorlatend klinkers aangelegd worden (eveneens max. diepte op ca. 40cm). In het oosten van deze parkeerplaatsen wordt tevens een nieuwe elektrische cabine opgetrokken. In het noorden, naast de klinkerverharding, worden twee parkeerplaatsen voor mindervaliden voorzien in asfaltverharding, en in het westen nog eens 6 en 8 parkeerplaatsen voor klanten en personeel in waterdoorlatende klinkers. Rondom de parkeerplaatsen worden groene stroken ingeplant. Aan de oostelijke zijde van de nieuwe slagerij kan men via een toegangspoort en de asfaltverharding een verdiepte kade bereiken in betonverharding op ca. 1,20m diepte. De noordelijke helft van het projectgebied zal volledig aangelegd worden in betonverharding (diepte max ca. 60cm), met uitzondering van groene stroken langs de perceelsgrenzen. Aan de straatzijde van de Gentseweg wordt de bestaande verharding in asfalt vervangen door een oprit in klinkers en een groene berm. De bestaande cabine blijft hierbij behouden.

In het noorden van de nieuwe elektrische cabine zullen vier infiltratieputten geplaatst worden van elk 10.000 liter (diepte ca. 2,06m), in het westen van het nieuwe gebouw -ter hoogte van de meest noordelijke, nieuwe parkeerplaats- een septische put van 3.000 liter (diepte ca. 1,70m), in het noordoosten van de nieuwe slagerij een regenwaterput van 20.000 liter (diepte ca. 2,5m), in het noordoosten -ter hoogte van het bestaande tuinhuis- drie infiltratieputten van elk wederom 10.000 liter (diepte ca. 2,06m) en in het oosten van de nieuwe verdiepte kade een pompput van 5.000 liter (diepte ca. 1,73m).

2.6 Randvoorwaarden

Het merendeel van het projectgebied is bebouwd en/of verhard. Eventueel vervolgonderzoek dient bijgevolg in uitgesteld traject te gebeuren vanuit het perspectief van fysische onmogelijkheid.

2.7 Werkwijze

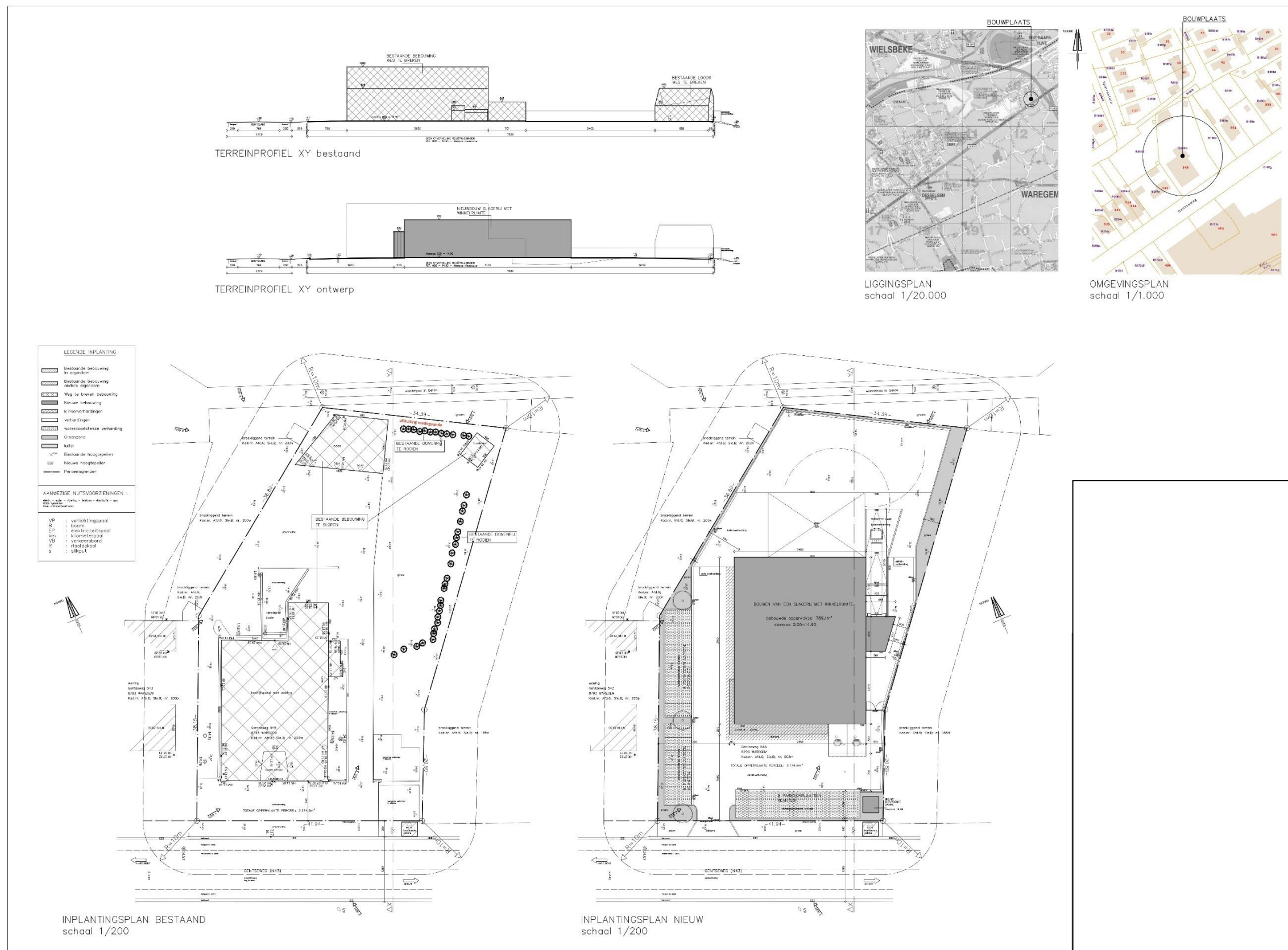
Dit bureauonderzoek heeft tot doel de aanwezigheid en de bewaringstoestand van de archeologische resten binnen het projectgebied in te schatten, alsook de impact van de geplande werken op het aanwezige archeologische erfgoed. Op basis van de verworven kennis kunnen concrete aanbevelingen geformuleerd worden voor een eventuele verder prospectie-

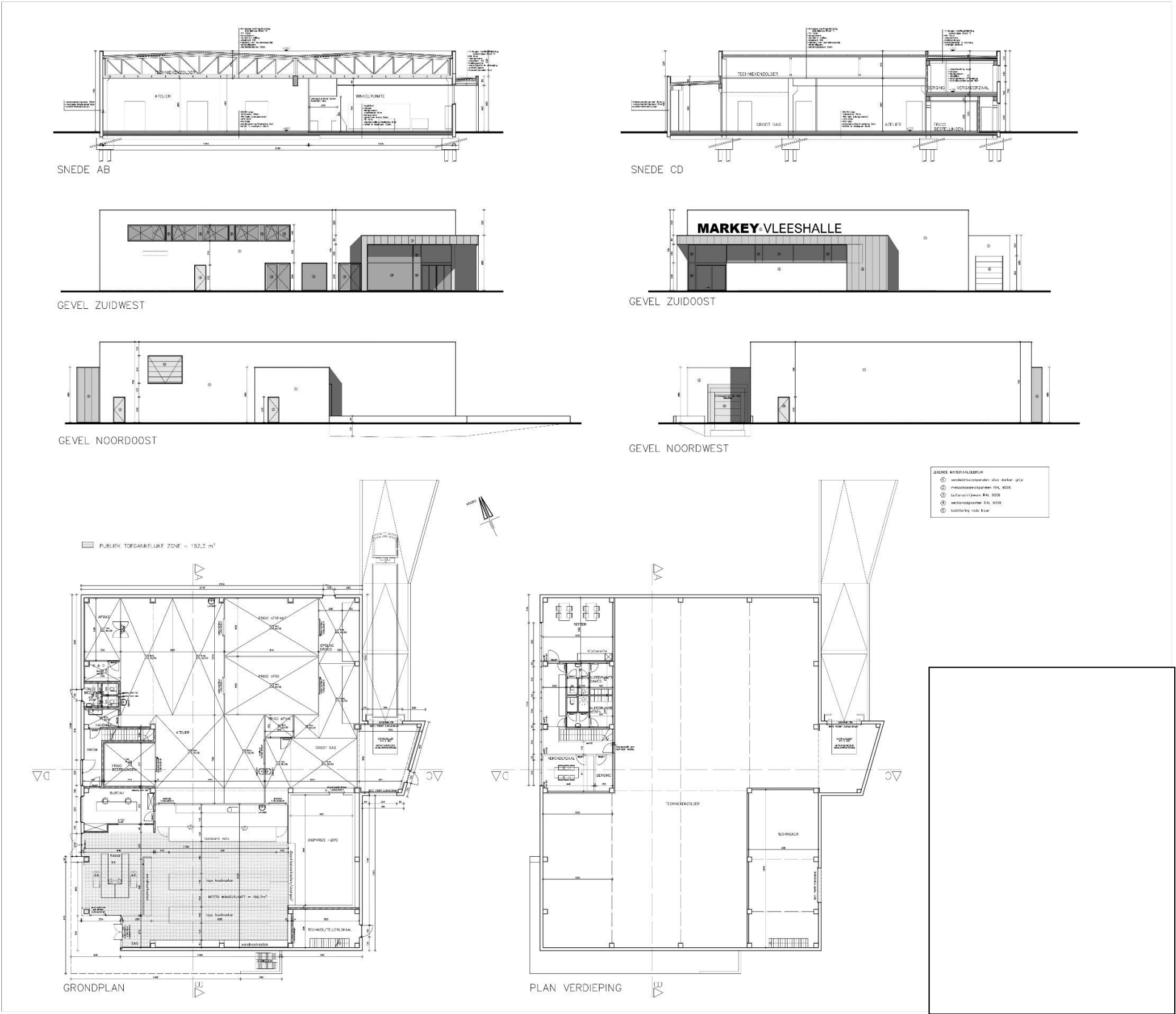
/opgravingsstrategie. De archeologische verwachting van het projectgebied wordt gebaseerd op gekende geologische, landschappelijke, archeologische, historische en geografische bronnen. Hiervoor wordt beroep gedaan op gekende literatuur, de Centraal Archeologische Inventaris, het Geoportaal van Onroerend Erfgoed en de Databank Ondergrond Vlaanderen. Dit alles wordt vervolgens samengelegd met topografische kaarten, recente luchtfoto's, kadasterkaarten en plannen van de gekende/geplande toestand.

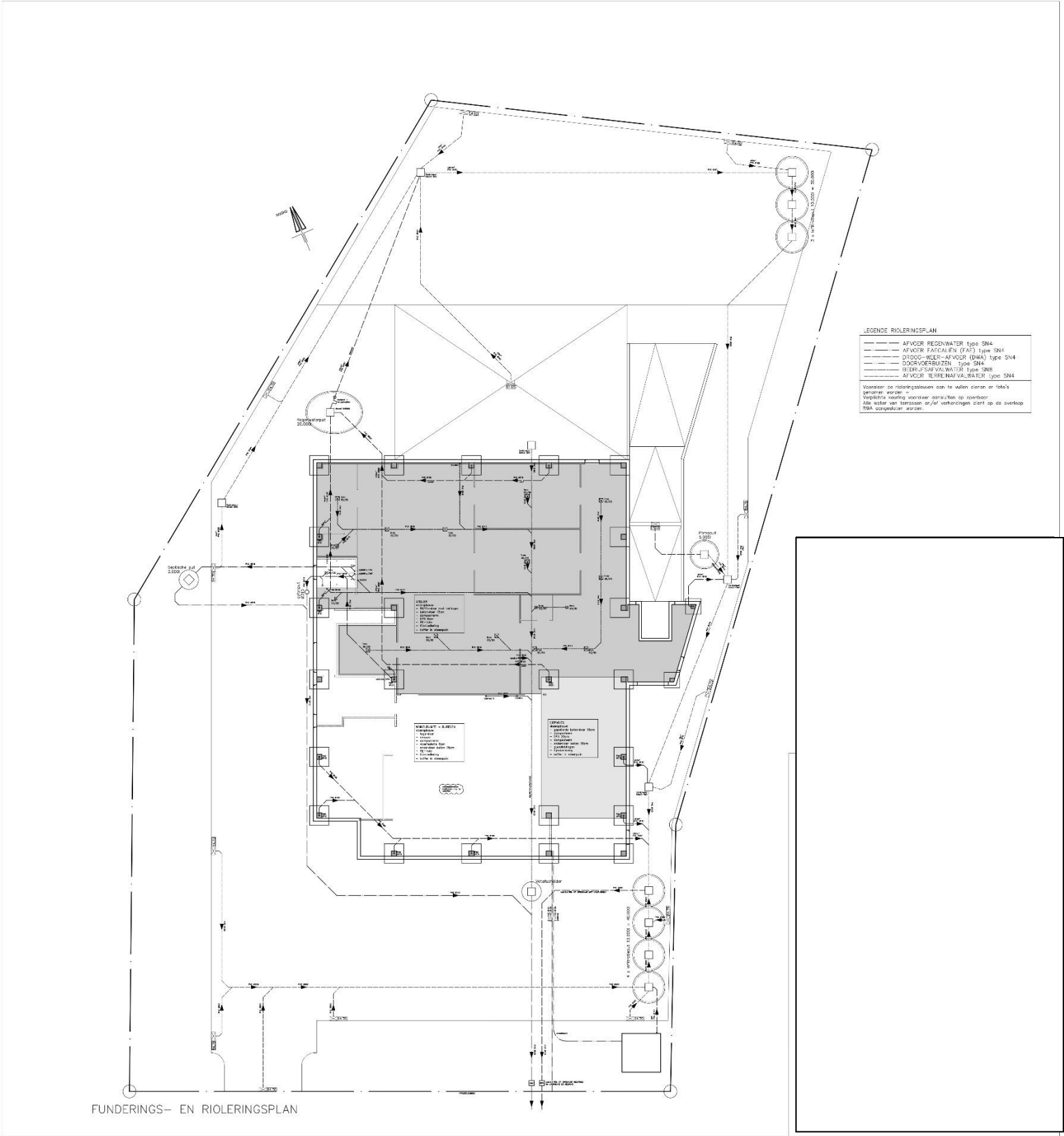
Overzicht geconsulteerde kaarten:

- Onderzoeksgebied:
 - Inplantingsplan huidige toestand
 - Inplantingsplan geplande toestand
 - Doorsnede bestaande toestand
 - Doorsnede nieuwe toestand
- Geografische/geo (morfo)logische en bodemkundige situering:
 - Topografische kaart
 - Orthofoto
 - Kadasterkaart
 - Digitaal Hoogtemodel Vlaanderen II
 - Tertiair geologische kaart
 - Quartair geologische kaart
 - Bodemtypekaart
 - Potentiële bodemerosiekaart
 - Erosiegevoeligheidskaart
 - Bodemgebruiksbestand
 - Gewestplan
- Historische situering:
 - Kaart van Frickx, 1712
 - Kaart van Villaret, 1745-1748
 - Kaart van Ferraris, 1777
 - Atlas der Buurtwegen, 1840
 - Kaart van Vandermaelen, 1846-1854
 - Kaart van Popp, 1842-1879
 - Topografische kaart van Kortrijk, 1904
 - Kaart van België, 1953-1964
 - Luchtfoto's

- Archeologische situering:
 - Geoportaal Centraal Archeologische Inventaris
 - Inventaris Onroerend Erfgoed

3 Assessmentrapport

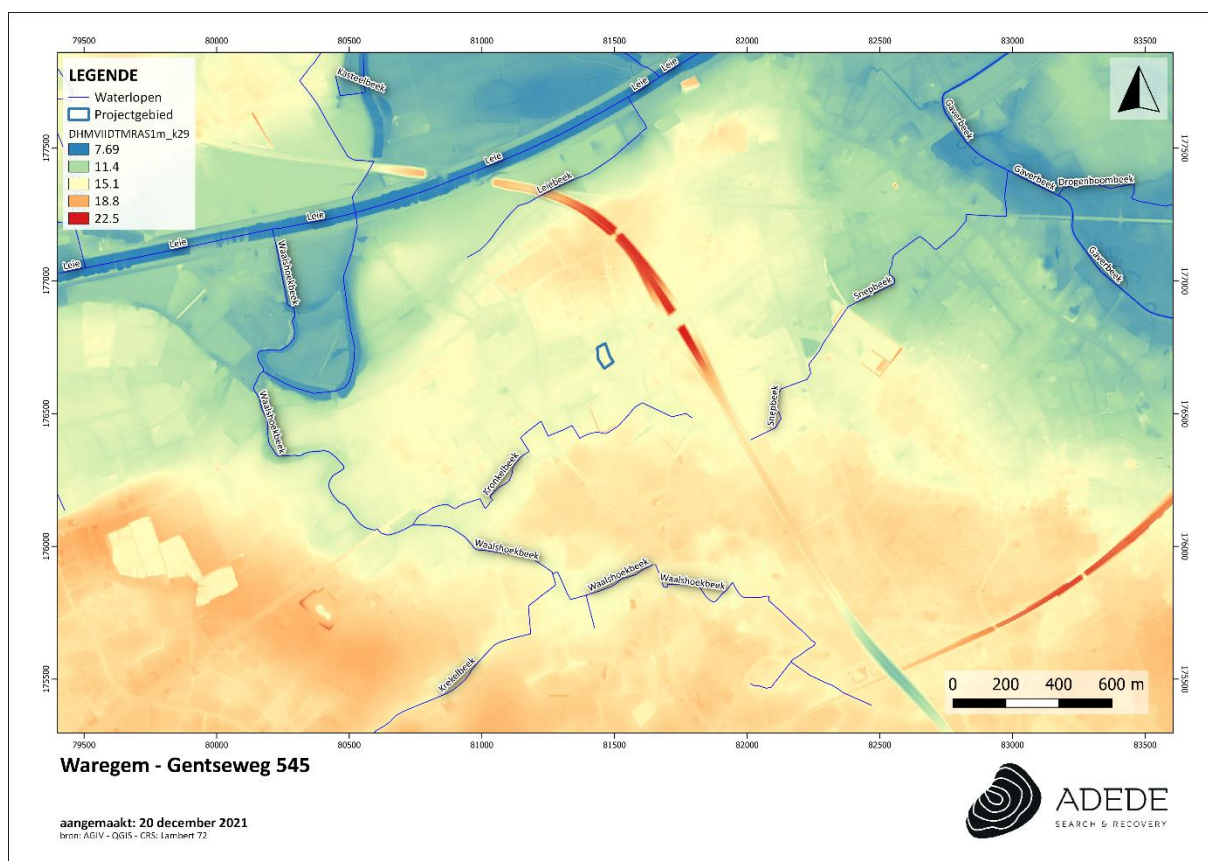
3.1 Landschappelijke situering van het onderzoeksgebied

Sint-Eloois-Vijve behoort fysisch-geografisch tot het Leie-Schelde-interfluvium met een noordelijke overgang naar de alluviale Leievallei. Het grondgebied draagt een zwak golvend reliëf van circa 9 meter tot circa 18 meter boven de zeespiegel. Het hoogste punt is gesitueerd nabij de Waalshoek-Kauwenhoek. Het reliëf neemt af naar het noorden toe, naar het brede valleigebied van de Leie en naar de depressie van de Gaverbeek.

De bodemgesteldheid is overwegend licht zandlemig tot zandig. In de Leievallei en specifiek ter hoogte van de oude Leiemeanders, alsook in de depressie van de Gaverbeek, is de bodem uitgesproken kleiig.⁴

Het projectgebied ligt op een gemiddelde hoogte van ca. 14,8m TAW. Op ca. 300m ten zuiden van het plangebied stroomt de Kronkelbeek, op ca. 600m in het oosten de Snepbeek en op ca. 600 en 800m respectievelijk de Leiebeek en de Leie. Gezien de nabijheid van deze waterlopen en het feit dat het plangebied in een hogergelegen zone van het landschap gelegen is, is het niet onwaarschijnlijk dat het plangebied een aantrekkingskracht heeft gehad op de mens in het prehistorisch verleden. Intern vertoont het terrein een aantal hoogteverschillen. Opvallend is de 'depressie' centraal binnen het projectgebied waar het hoogteverschil tot max. 1m kan oplopen. Echter dient opgemerkt te worden dat de hoogteverschillen, met uitzondering van de hierboven vernoemde 'depressie', relatief beperkt blijven, tot ca. 40cm. Gezien hun onnatuurlijke verloop is het wél mogelijk dat de verschillen in hoogte antropogeen zijn van aard, doch valt dit op basis van deze bureaustudie niet eenduidig te bewijzen.

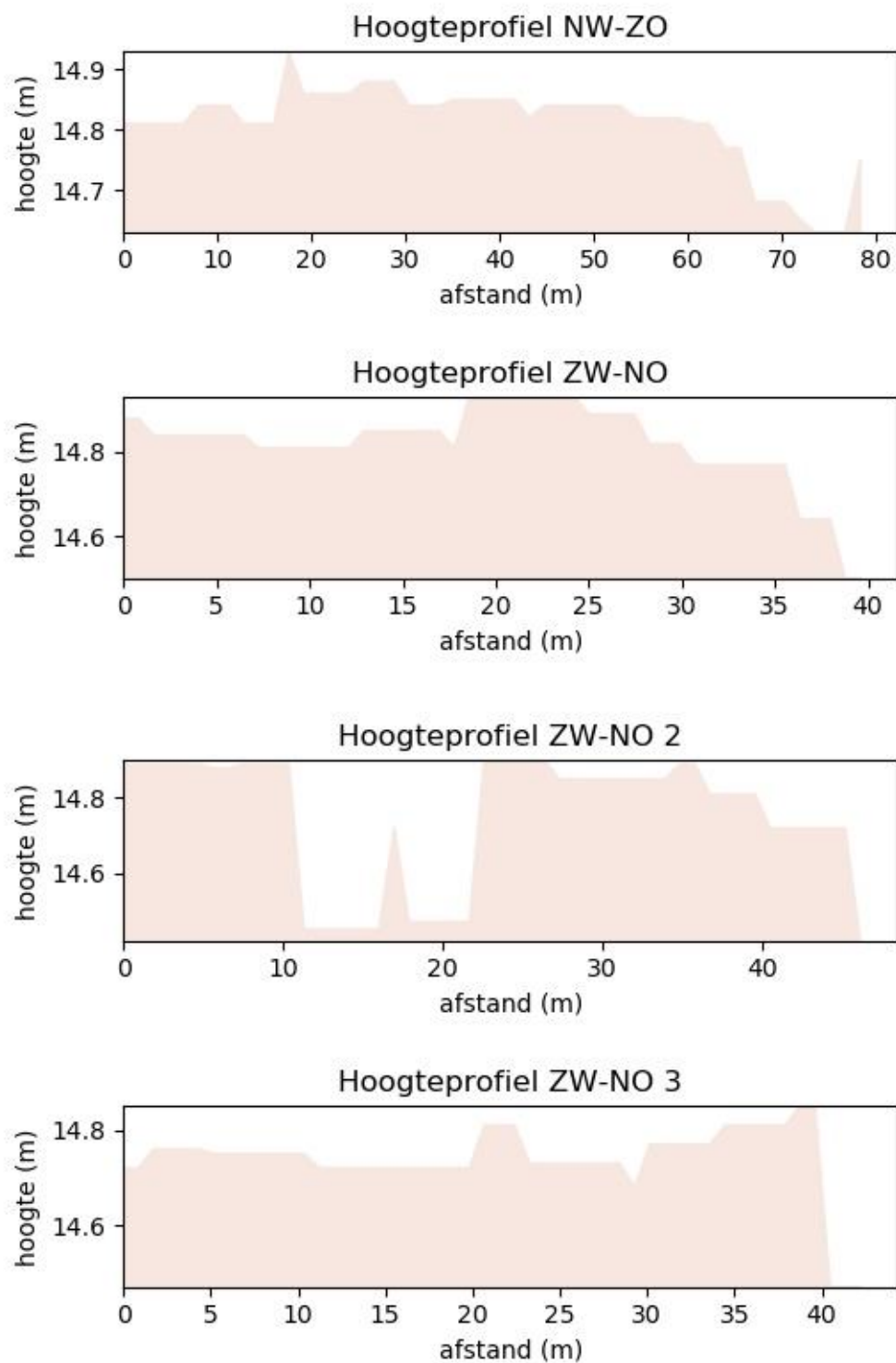
⁴ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/15744>

Figuur 1. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m.

Figuur 2. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m (detail).

Figuur 3. Hoogteprofielen van het projectgebied.

3.2 Geo(morfo)logische en bodemkundige situering van het onderzoeksgebied

3.2.1 Tertiair geologisch

De Tertiair geologische kaart (1:50.000) geeft de lithologie van de afzettingen onder de Quartaire afzettingen weer. Op de tertiair geologische kaart ligt het plangebied in de zone met de aanduiding **Formatie van Kortrijk, Lid van Moen (KoMo)**. De Formatie maakt deel uit van de Ieper Groep en heeft een mariene oorsprong. De sedimenten, bestaande uit voornamelijk klei (soms zandig of siltig) werden afgezet gedurende het Vroeg-Eoceen. De Formatie omvat vier leden: de Klei van Mont Héribu, de Klei van Orchies (of Saint-Maur), de Klei van Moen (of Roubaix) en de Klei van Aalbeke. Het Lid van Moen is een heterogene siltige tot zandige mariene afzetting, die wordt gekenmerkt door grote hoeveelheden nummulieten. Het Lid bevat eveneens homogene kleilagen waardoor het moeilijk te onderscheiden valt van het onderliggende Lid van Saint-Maur. Het Lid van Moen heeft een gemiddelde dikte van 44m3.

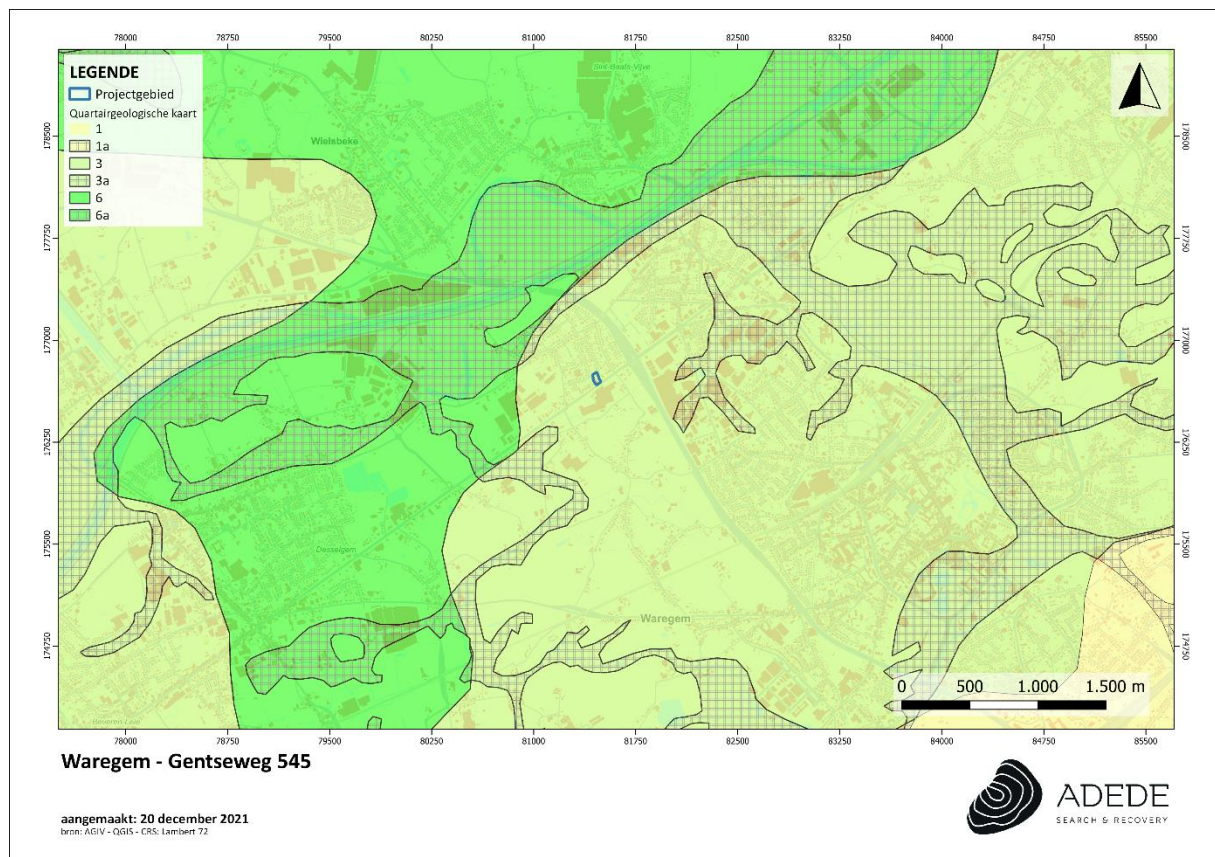

Figuur 4. Situering van het projectgebied op de tertiair geologische kaart.

3.2.2 Quartair geologisch

Quartair geologisch gezien bevindt het projectgebied zich binnen **type 3** (lichtgroen op onderstaande kaart). Bij dit profieltype zijn er geen Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen aanwezig bovenop de Pleistocene sequentie. Dit profieltype is opgebouwd uit volgende lagen:

- **Elpw:** Dit zijn eolische afzettingen (zand tot silt) van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen) of mogelijk Vroeg-Holocene. In het zuidelijke gedeelte van Vlaanderen bestaan deze afzettingen voornamelijk uit silt (loess) en in de meer noordelijke en centrale delen van Vlaanderen, waar het onderzoeksgebied zich bevindt, zijn deze opgebouwd uit zand tot zandleem. Met mogelijks **HQ**: hellingsafzettingen van het Quartair.
- **Flpw:** Dit zijn fluviatiele afzettingen van het Weichseliaan (Laat-Pleistoceen)

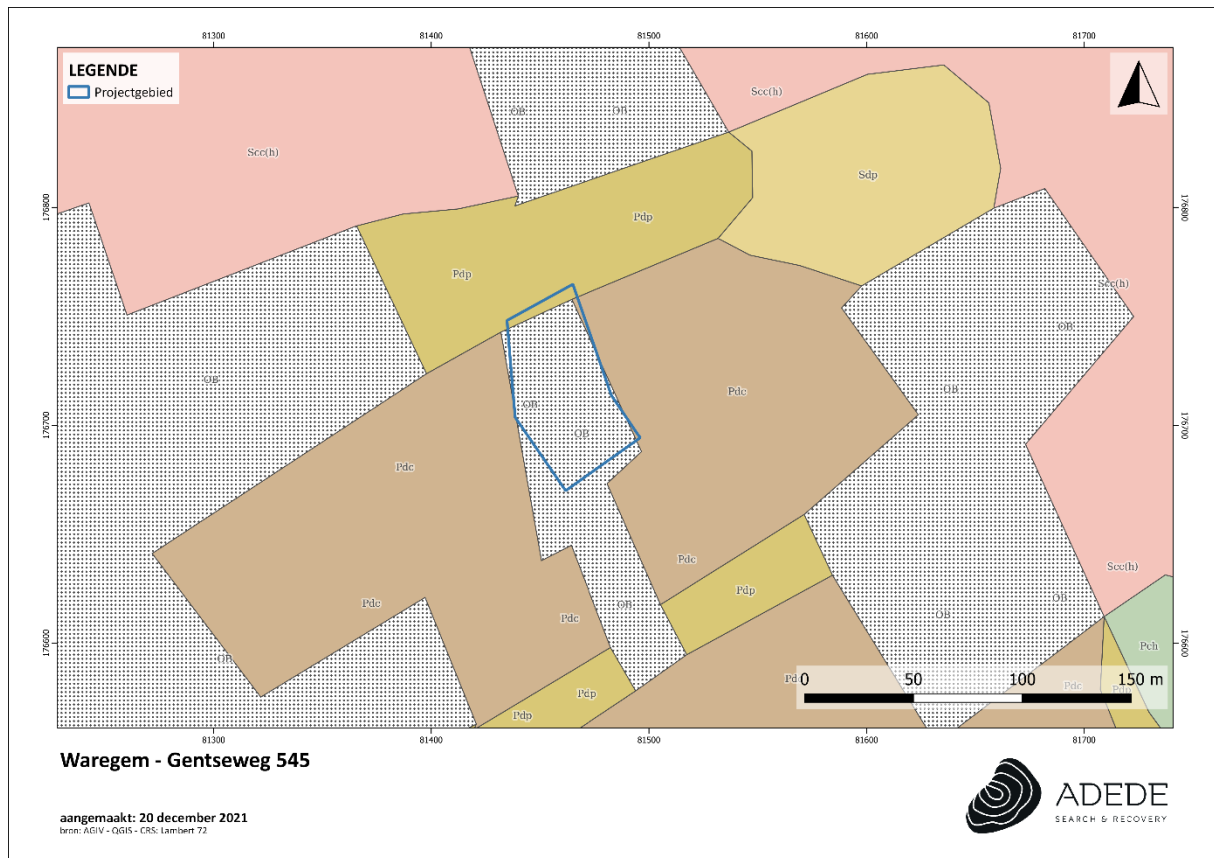
Figuur 5. Situering van het projectgebied op de quartair geologische kaart.

3.2.3 Bodem

In dit hoofdstuk worden achtereenvolgens de bodemtypekaart, potentiële bodemerosiekaart, erosiegevoeligheidskaart en het bodemgebruiksbestand besproken.

3.2.3.1 Bodemtypekaart

Het merendeel van het projectgebied staat gekarteerd onder bodemtype **OB**. Dit betreft kunstmatige gronden waarbij het originele bodemprofiel door ingrijpen van de mens gewijzigd of vernietigd is. In het oosten en westen wordt bodemtype **Pdc** aangesneden. De bouwlaag van deze gronden is zeer donker grijsbruin en humusrijk. Vanaf 30 cm diepte is het materiaal bruin tot bleekbruin, meestal komen in deze horizont roestverschijnselen voor vanaf 40-60 cm. De sterk verbrokkelde en gevlekte textuur B begint tussen 60 en 80 cm. In vele gevallen is de klei aanrijkingshorizont bijna verdwenen en worden ijzerconcreties aangetroffen. Soms komt een zand- of leemsubstraat voor, in andere golvende gebieden waar Tertiair binnen boorbereik voorkomt is het een klei, of klei-zandsubstraat. De bodems lijden aan waterlast gedurende de natte seizoenen vooral bij leem, klei of klei-zandsubstraat. De waterhuishouding is gunstig in de zomer. Voor rationeel gebruik als akkerland is drainering noodzakelijk. De bodem is geschikt voor de meeste akkerteelten. Ook geschikt voor weiland en extensieve groenteteelt. Een strook in het noorden van het plangebied staat gekarteerd onder bodemtype **Pdp**. Deze Pdp-bodems zijn grotendeels opgebouwd uit colluviaal materiaal. De bovengrond is donker grijsbruin en gaat over naar bruingrijs tot grijs met roestverschijnselen die beginnen tussen 40 en 60 cm. In de diepere horizonten (> 70 cm) is het materiaal bleekgrijs met fijne roestvlekjes. Het zijn natte gronden in de winter maar met een behoorlijke waterhuishouding in de zomer. In West-Vlaanderen worden ze beschouwd als goede gronden, gebruikt als weide maar thans veel ingeschakeld bij de teelt van extensieve groenten. In het Meetjesland en Waasland liggen ze veelal onder weide, maar ze worden ook voor zomerteelten (maïs) gebruikt. In de Antwerpse Zandstreek worden ze veelal gebruikt als akkerland en voor groenteteelt.

Figuur 6. Situering van het projectgebied op de bodentypekaart.

3.2.3.2 Potentiële bodemerosie

Geen info gekend wat de potentiële bodemerosie van het plangebied betreft. Omliggende percelen kennen echter een **verwaarloosbaar tot zeer laag risico op bodemerosie**.

Figuur 7. Situering van het projectgebied op de potentiële bodemerosiekaart.

3.2.3.3 Erosiegevoeligheid

Het projectgebied -en omgeving- staan ingekleurd als donkergroen, wat neerkomt op **zeer weinig erosiegevoelige bodems**.

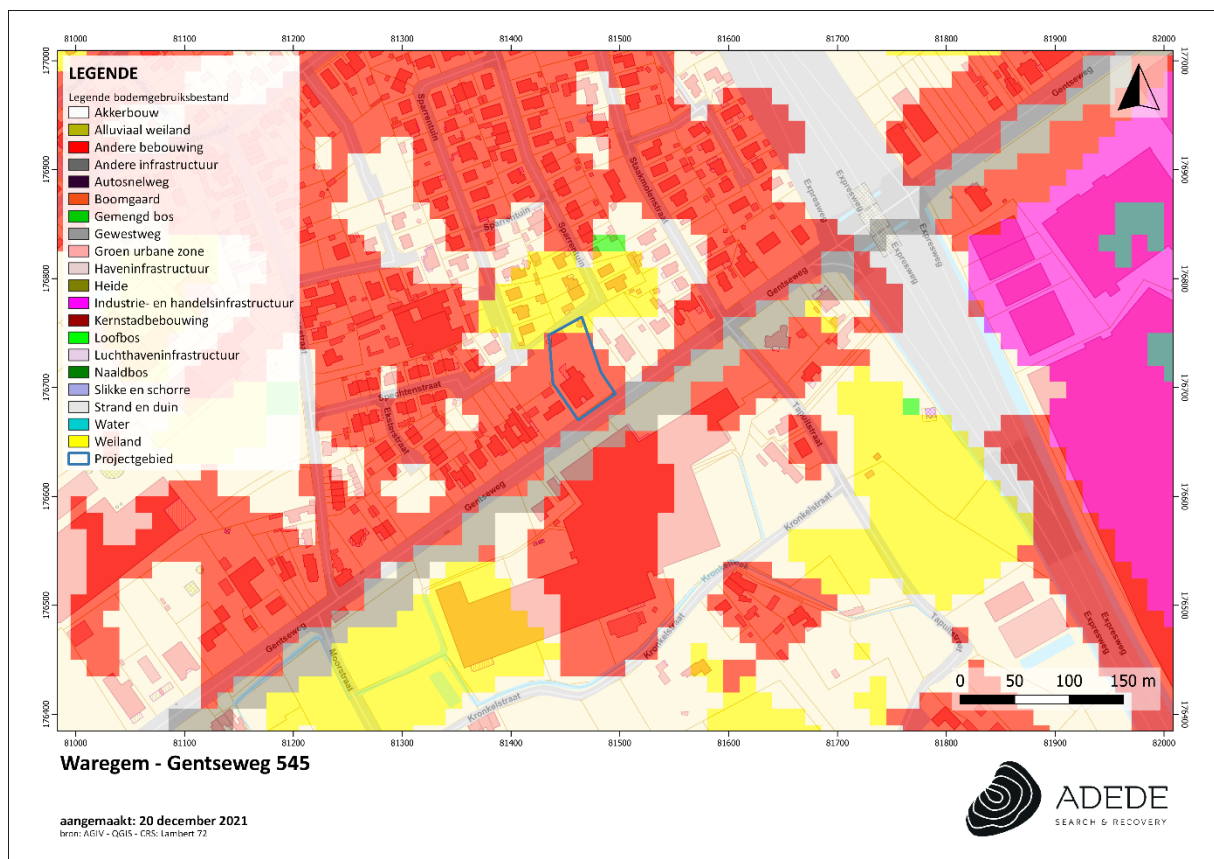

Figuur 8. Situering van het projectgebied op de erosiegevoeligheidskaart.

3.2.3.4 Landgebruik

Om het landgebruik ter hoogte van het onderzoeksgebied na te gaan werd gebruikt gemaakt van het bodemgebruiksbestand, opname 2001. Hierop valt te zien dat het onderzoeksgebied als volgt gekarteerd staat:

- **Andere bebouwing (rood):** Het betreft een gebied waarbij het grootste deel bedekt wordt door structuren. Dit kan gaan over gebouwen, wegen en artificiële oppervlakten met groene oppervlakten en open bodem (tussen 30% en 80% is verhard).
- **Weiland (geel):** Dit betreft een bodem bedekt met gras, die niet gelegen is in het overstromingsgebied van een rivier.

Figuur 9. Situering van het projectgebied op het bodemgebruiksbestand.

3.2.3.5 Gewestplan

Op het gewestplan staat het volledige plangebied gekarteerd onder **woongebied (rood)**. De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen en voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Figuur 10. Situering van het projectgebied op het gewestplan.

3.3 Historische situering van het onderzoeksgebied

3.3.1 Algemene historische situering

De gemeentenaam Sint-Eloois-Vijve is afgeleid van de Heilige Eligius, aan wie de parochiekerk van oudsher is toegewijd, en het woord "Vijve", een riviernaam afkomstig van het woord "Fivia" (Vijve was de oude benaming voor de Gaverbeek). De Heilige Eligius zou in de gemeente verbleven hebben. De oudste bewoningsgeschiedenis van Sint-Eloois-Vijve is nauw verwant met deze van de andere Leiedorpen Beveren en Desselgem, maar voor Sint-Eloois zijn nog minder archeologische data voorhanden dan voor de andere deelgemeenten, door ontstentenis van structureel archeologisch onderzoek.

Nochtans kan worden aangenomen dat het landschap tal van archeologische sporen van een tienduizend jaar oude geschiedenis zal verbergen. De situering van de oudste dorpskern aan de samenvloeiing van de Gaverbeek en de Leie is immers dermate strategisch dat dit soort plekken in het verleden steeds gegeerd was als locatie. Dit blijkt ook uit de schaarse archeologische vindplaatsen: enkele Romeinse vondsten, gedaan in 1956-1957, vlakbij de kerk (onder meer werd Romeins bouwmetaal verwerkt in de voorgevel van de kerk) suggereert de aanwezigheid van een Romeinse nederzetting. Op basis van het bouwpuin en dakpanfragmenten mag steenbouw verwacht worden, wat duidt op een nederzetting van een aanzienlijke status. Naar verluidt zou zich ter hoogte van Sint-Eloois-Vijve een kruising van twee belangrijke Romeinse wegen, namelijk de heirbanen Kassel-Tongeren en Bavai-Oudenburg, hebben bevonden.

Frankische inwijkelingen nemen vanaf de 5de eeuw delen van het reeds in cultuur gebracht kouterland van hun voorgangers over. Zo ontstaan er enkele los van elkaar staande landbouwgemeenschappen op de droge en gemakkelijk bewerkbare gronden aan de Leieoevers.

De nederzetting Vijve ontstaat op de plaats waar de twee (voormalige) Romeinse heirbanen elkaar kruisen. Door de gunstige ligging aan de Leie en aan deze heirwegen is Vijve voorbestemd om een belangrijke rol te vervullen tijdens de middeleeuwen en latere periodes. De benaming "Vive" wordt voor het eerst vermeld in bronnen daterend van 965: "Pottingehem secus fluviolum Vive" (Potegem bij het riviertje Vijve). De heerlijkheid Vive of Vijve strekt zich uit aan weerszijden van de Leie, over de huidige parochies Sint-Eloois-Vijve en Sint-Baafs-Vijve (Wielsbeke).

In de 11de eeuw is het huis van Vijve een vooraanstaande familie in het graafschap Vlaanderen, die onder meer het ambt van burggraaf van Kortrijk bekleedt. Sint-Eloois-Vijve behoort tot de kasselrij Kortrijk, die is onderverdeeld in vijf roeden, waaronder de roede van Harelbeke die verder is opgedeeld in 18 parochies (waartoe Sint-Eloois-Vijve behoorde). Minstens sinds 1171 is Sint-Eloois-

Vijve een parochie. In dat jaar schenkt bisschop Walter het altaar van Sint-Elooïsvijve aan het Onze-Lieve-Vrouwkapittel van Doornik.

In de middeleeuwen, misschien wel vanaf de 13de eeuw, bevindt zich aan de noordzijde van de Schoendalestraat, ter hoogte van de huidige Staakmolenstraat, een korenwindmolen die eigendom is van de dorpsheer de Plotho. Tevens in de 13de eeuw worden de heerlijkheden van Ingelmunster en Vijve-Dendermonds via een personele unie verenigd. Volgens A. Sanderus is Sint-Elooïsvijve in de 14de eeuw een burggraafschap, toebehorende aan het geslacht Van den Heede.

In het kader van de herinrichting van de bisdommen onder Filips II komt Sint-Elooïsvijve in 1559 onder het bisdom van Gent (dekenij Oudenaarde) terecht. Onder het bestuur van keizer Karel (1506-1558) kent ook Sint-Elooïsvijve een periode van stabiliteit, maar in de laatste decennia van de 16de eeuw breken onrustige tijden aan met het opkomende protestantisme, de beeldenstorm en de reactie van de Spaanse vorsten. De kerkrekeningen van 1569-1570 laten vermoeden dat de Sint-Elooïskerk geleden heeft onder de beeldenstorm van 1566. Naast de godsdiensttroebelen, wordt de tweede helft 16de eeuw ook gekenmerkt door een algemene ontvolking ten gevolge van ziekte, oorlogsgeweld en armoede.

Vanaf 1583 tot de Franse revolutie heeft de familie de Plotho recht op de titel van dorpsheer van Ingelmunster, Sint-Baafs-Vijve en Sint-Elooïsvijve.

Het begin van de 17de eeuw wordt gekenmerkt door een periode van stabiliteit. Sint-Elooïsvijve is dan een zeer landelijke en schaars bebouwde gemeente. De dorpskern bestaat uit de Sint-Elooïskerk en enkele huizen die voornamelijk gelegen zijn aan het begin van de huidige Emiel Claus- en Schoendalestraat. Het omliggende, landelijke gebied telt slechts enkele hoeves en de molen van Vijve ten noorden van de huidige Schoendalestraat.

Na het Twaalfjarig Bestand (1609-1621), tijdens de regering van de aartshertogen Albrecht en Isabella, volgen de oorlogen van de Franse koning Lodewijk XIV elkaar op en in de jaren 1630-1640 breekt de pest uit. De inval van de Fransen in 1644 gaat gepaard met verwoestingen in de streek rond Sint-Elooïsvijve. In 1672 trekken de Fransen opnieuw ten strijde tegen de Nederlandse republiek. Het hoofdkwartier van de Fransen wordt in Sint-Elooïsvijve gevestigd. De enorme troepenaanwezigheid zorgt ervoor dat de landbouwgronden niet worden bewerkt en dat de graan- en houtvoorraden sterk slinken. In de jaren 1680-1690 breekt herhaaldelijk de pest uit. Op het einde van de 17de eeuw, tijdens de Negenjarige Oorlog (1688-1697), ligt Sint-Elooïsvijve meermaals aan het front, zowel aan Franse als aan Spaanse kant.

In 1710 wordt een konvooi van 37 schepen te Sint-Elooïsvijve overvallen door Fransen in het kader van de Spaanse Successieoorlog (1701-1714). De buskruitontploffing richt grote schade aan in het centrum van Vijve en aan de parochiekerk, die nog niet zo lang terug opgebouwd en ingericht was (de kerk werd beschadigd door een groot onweer in 1703).

In 1716-1717 wordt de steenweg van Kortrijk naar Gent aangelegd (huidige Gentseweg) op de grens tussen Sint-Eloois-Vijve en Waregem. Langs de nieuw aangelegde steenweg ontstaat ter hoogte van het latere café "De Posterij" een paardenposterij, waar postpaarden kunnen gewisseld worden. De vijf herbergen te Sint-Eloois-Vijve in 1779 geven aan dat het dorp op dat moment een belangrijke rol speelt als verstel- en rustplaats op de weg naar Gent of Kortrijk ("De Posterye van Vive", "De Maeght van Ghendt", "Den Gouden Leeuw", "Den Koeyevoet" en "De Swaene").

Van 1803 tot 1834 maakt Sint-Eloois-Vijve deel uit van de dekenij Kortrijk (daarvoor vermoedelijk Oudenaarde), om vanaf 1834 bij het heroprichten van het bisdom Brugge onder het bisdom Brugge terecht te komen. De molen ter hoogte van de Staakmolenstraat wordt in de periode 1863-1872 afgebroken en verkocht aan Jules Verdonck, die de molen in 1903 heropbouwt langs de steenweg naar Kooigem in Sint-Denijs (Zwevegem). In 1872 wordt aan de zuidzijde van de Schoendalestraat een vlaswindmolen opgetrokken. De molen wordt in 1876 vervangen door een grote staakmolen (graanmolen) afkomstig uit Wakken.

In 1889 krijgt Sint-Eloois-Vijve zijn eerste station aan de spoorlijn Anzegem-Tielt. Het stationsgebouw is tot in de eerste helft van de 20ste eeuw het eindstation van waaruit het aangevoerde vlas zijn weg vindt naar de talrijke vlasbedrijven in de regio. De komst van de vlasnijverheid naar het einde van de 19de eeuw toe, waarbij vlas geroot wordt in de Leie, luidt voor Vijve een periode van werkgelegenheid en welvaart in. In de eerste helft van de 20ste eeuw neemt de vlasnijverheid verder toe. Zo wordt in 1904 de eerste stoomvlaszwingelarij in Sint-Eloois-Vijve opgetrokken. Het nieuwe station van Sint-Eloois-Vijve wordt opgetrokken in 1913. Het treinverkeer omvat zowel passagierstreinen, als goederentreinen voor onder meer het transport van vlas.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog wordt het station gebruikt als opslagplaats voor gasmaskers en het wordt in oktober 1918 ernstig beschadigd wanneer terugtrekkende Duitsers de treinsporen doen springen. Ook de Sint-Elooiskerk raakt beschadigd. Na de oorlog wordt het herdenkingsmonument voor de militaire en burgerlijke slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog aan de Posterijstraat ingehuldigd (thans aan de Koekoekstraat).

Tijdens de Leieslag van mei 1940 wordt de Sint-Elooiskerk, die met de toren bij K.B. van 1/04/1937 was beschermd als monument, erg getroffen en wordt de spoorwegbrug over de Leie (lijn Anzegem-Tielt) door de Belgen vernield. Na het bouwen van een noodbrug, wordt de brug in 1942 heropgebouwd. In 1941 wordt herberg "De Posterij" herbouwd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is er in Sint-Eloois-Vijve tijdelijk een Duits soldatenkerkhof nabij de woning van de sasmeester aan de Leie. Op het einde van de oorlog (in 1944) wordt de brug van 1942 door de Duitsers opgeblazen (de steunpijlers van de brug blijven lange tijd bestaan).

De vlasnijverheid gaat na de Tweede Wereldoorlog sterk achteruit. Toch kent de gemeente na de oorlog een tamelijk sterke industriële expansie, vooral in de sectoren van textiel en (houten)

bouwmaterialen. Vanaf het midden van de 20ste eeuw wordt de dorpskern en de omgeving van de Leie getypeerd door industriële gebouwen die gelegen zijn aan de noord- en westzijde van de kerk. In de tweede helft van de jaren 1970 en in het begin van de jaren 1980 wordt de Leie gekanaliseerd, waardoor de rivier bevaarbaar wordt voor schepen van 1.350 ton. De nieuwe Leiebedding zorgt ervoor dat het dorpscentrum verder van de Leie komt te liggen.⁵

3.3.2 Historisch kaartmateriaal

3.3.2.1 *Kaart van Frickx (1712)*

De Frickx-kaarten, genoemd naar Eugène-Henri Frickx, zijn gebundeld in een atlas en zijn een verzameling van heterogene, losse kaarten, die allemaal gemeen hebben dat ze handelen over de Spaanse Successieoorlog (1702-1713). Vanuit een geografisch perspectief is de atlas op te delen in twee compartimenten: een deel met topografische kaarten van de Nederlanden en een tweede bundel met stadsplannen, belegeringen en veldslagen.

Op de Frickx-kaart wordt het projectgebied weergegeven aan de Leievallei, op enige afstand (in het westen) van Sint-Eloois-Vijve. Op die manier kan geconcludeerd worden dat de projectie op onderstaande kaart niet correct is en het plangebied aldus oostelijker hoort te liggen. Het dorp wordt gesitueerd op de oostelijke oever van de Leie (Sint-Baafs-Vijve wordt op de westelijke oever gesitueerd), en op de kruising van twee landwegen. In Sint-Eloois-Vijve zou een kruising van twee belangrijke Romeinse wegen gelegen hebben, namelijk de heirbanen Kassel-Tongeren en Bavai-Oudenburg. De nederzetting Vijve is dan ontstaan op de plaats waar deze twee (voormalige) Romeinse heirbanen elkaar kruisen. Mogelijk is deze voorgeschiedenis nog steeds herkenbaar op onderstaande Frickx-kaart. Verder valt er weinig op te maken over de aard en functie van het terrein gezien het gebrek aan detail op onderstaande kaart.

⁵ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/15744>

Figuur 11. Situering van het projectgebied op de kaart van Frickx

3.3.2.2 Kaart van Villaret (1745-1748)

De kaart van de Franse ingenieurs-geografen, ook wel Villaret-kaart genoemd, bestrijkt grote delen van het huidige Belgische grondgebied en vertelt ons hoe het landschap erbij lag in het midden van de 18de eeuw. Na de slag bij Fontenoy (1745) kregen de Fransen voor enkele jaren de controle over onze gebieden. Het is in die militaire context dat de meer dan 80 kaartbladen ontstonden.⁶

Op de kaart van Villaret wordt het plangebied weergegeven op het tracé van de steenweg Gent-Kortrijk, die aangelegd werd in 1716-1717. Dit betreft de voorloper van de huidige Gentseweg. Op die manier kan gezegd worden dat de projectie op onderstaande kaart niet geheel correct is en het projectgebied noordelijker hoort te liggen, grenzend aan het tracé, maar er niet op. De grond in deze zone is onbebouwd en lijkt dienst te doen als landbouwgrond. Langs het wegtracé komt bebouwing voor. Gezien de rurale context van de omgeving, kan het hier gaan om hoeves/boerderijen. Omdat het dorp een belangrijke rol speelde als verstel- en rustplaats op de weg naar Gent of Kortrijk, kan de

⁶ <https://bib.kuleuven.be/ub/nieuws/2015/kaart-van-jean-villaret-1745-1748-digitaal-beschikbaar-via-limo>

bebouwing mogelijk ook in deze context bekeken worden (bv. herbergen; zie ook de huidige situatie van het plangebied).

Daarnaast is het stratenpatroon reeds goed herkenbaar: onder meer de (voorlopers van) de Kronkelstraat, Staakmolenstraat en Schoendalestraat zijn reeds herkenbaar.

Figuur 12. Situering van het projectgebied op de kaart van Villaret

3.3.2.3 Kaart van Ferraris (1771 – 1778)

In opdracht van Keizerin Maria-Theresia en Keizer Jozef II werden de Oostenrijkse Nederlanden voor het eerst grootschalig en systematisch topografisch gekarteerd. De 275 uiterst gedetailleerde topografische kaarten werden geklasseerd volgens bundels en vergezeld van een beschrijvende tekst om zo de leemtes van de bestaande topografische kaarten op te vullen. Het in kaart brengen gebeurde onder leiding van generaal Joseph-Jean-François Graaf de Ferraris (1726-1814) met als resultaat een Kabinetskaart in drie exemplaren. Het exemplaar, bestemd voor de Oostenrijkse gouverneur Karel van Lotharingen, is heden in bezit van de Koninklijke Bibliotheek Albert I te Brussel.

De andere exemplaren bevinden zich in het Rijksarchief in Den Haag en het Kriegsarchiv te Wenen. De Ferrarisatlas had tot doel een militaire kaart te zijn, waarbij de details niet de voornaamste zorg waren, maar eerder de algemene aanduiding van hagen, grachten, rivieren en gebouwstructuren.⁷ De kaart van Ferraris toont een gelijkaardig beeld als de kaart van Villaret. Het projectgebied ligt ten noorden van de steenweg Gent-Kortrijk en is geheel onbebouwd. Het doet op die manier dienst als landbouwgrond, zijnde akkerland omsloten door bomenrijen en/of hagen. De omgeving van het plangebied is dus nog sterk ruraal van karakter. Zowel qua bebouwing, als het stratenpatroon, is er weinig veranderd in vergelijking met de voorgaande kaart. Onder meer de tracés van de (voorlopers van) Kronkelstraat, Staakmolenstraat en Schoendalestraat zijn wederom goed herkenbaar. In het oosten staat een hoeve benoemd als 'ten Hoogen Torre'.

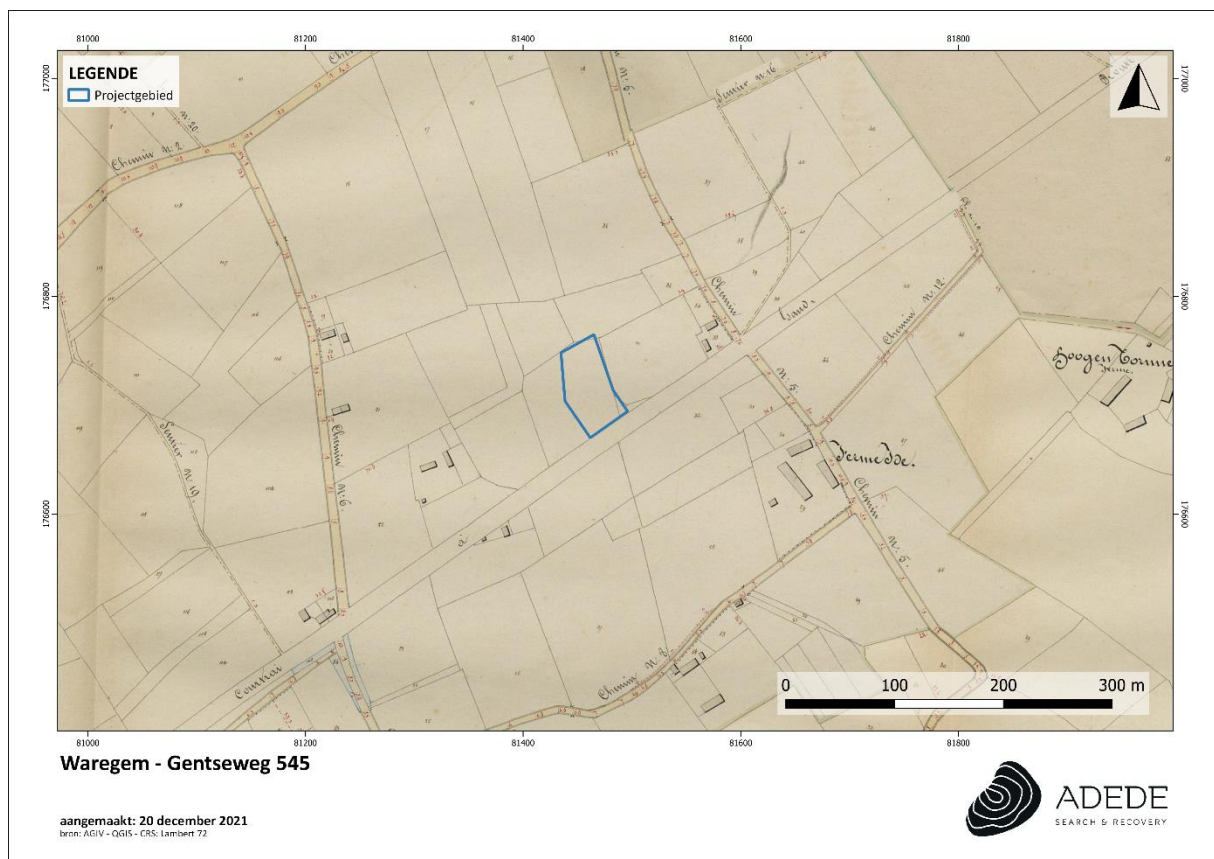
Figuur 13. Situering van het projectgebied op de kaart van Ferraris.

⁷ http://www.ngi.be/Common/ferraris_nl.pdf

3.3.2.4 *Atlas der Buurtwegen (1840)*

De Atlassen der Buurtwegen werden opgemaakt in uitvoering de wet van 10 april 1841 met als doel ondubbelzinnig aan te duiden welke kleine wegen een openbaar karakter hadden. Er werd dus een inventarisatie gemaakt van alle "openbare" wegen en "private wegen met openbare erfdiensbaarheid". De atlas maakt een onderscheid in buurtwegen en voetwegen (sentiers). In de periode 1843-1845 werd per toenmalige gemeente een atlas opgemaakt, met uitzondering van een aantal stadskernen. Een atlas is samengesteld uit overzichtsplannen, detailplannen en tabellen. Overzichtsplannen zijn één of meerdere plannen van de betreffende atlasgemeente met aanduiding van de omtrekken van deelgebieden, die genummerd zijn; de nummering van de deelgebieden verwijst naar het nummer van het detailplan; de schaal waarin de overzichtsplannen zijn opgemaakt is meestal 1/10.000. Detailplannen zijn meestal opgemaakt op kaartschaal 1/2.500; in enkele gevallen zijn ze opgemaakt op een andere schaal, bijvoorbeeld in stedelijke centra en buitengebieden). De tabellen die in de atlassen zijn opgenomen bevatten de wegkarakteristieken, het nummer van de buurtweg, de lengte, de oppervlakte ...-, tabellen van de eigenaars van de aangelande percelen, tabellen van grondinneming.

Ook de Atlas der Buurtwegen toont een vrij gelijkaardig beeld als het voorgaande kaartmateriaal. Het plangebied is nog steeds gelegen ten noorden van de huidige Gentseweg, aangeduid als de 'Route de Courtrai à Gand'. Het projectgebied is nog steeds volledig onbebouwd. Gezien een duidelijke percelering vast te stellen is, doet het vermoedelijk nog steeds dienst als landbouwgrond. Of het hier gaat om weide- of akkerland, valt op basis van onderstaande kaart niet te achterhalen. Opvallend is dat de bebouwing aan de overzijde van de Gentseweg afgenomen is. Bebouwing is dan weer bijgekomen langs het tracé van de huidige Moerbosstraat. Wat het stratenpatroon betreft, hebben er zich geen noemenswaardige wijzigingen voorgedaan. Er staan twee hoeves met naam aangeduid, waaronder eerder vastgestelde hoeve 'ten Hoogen Torre'.

Figuur 14. Situering van het projectgebied op de Atlas der Buurtwegen.

3.3.2.5 Topografische kaart van Vandermaelen (1846 – 1854)

Philippe Vandermaelen was een autodidact cartograaf die vanwege zijn eerdere verwezenlijkingen op vlak van cartografie vanaf 1831 nauw samenwerkte met de overheid. Aanvankelijk was zijn opdracht het karteren van de grenzen op basis waarvan de onderhandelingen gevoerd werden tussen België en Holland. Hij maakte van zijn bevoorrechte positie bij de overheid gebruik om de hand te leggen op de handgeschreven plannen van de gemeentelijke kadasters en verwierf ook de bestaande driehoeksmetingen. Hij stuurde zijn topografen uit naar de negen provincies om er de nodige opmetingen te doen en publiceerde twee topografische kaarten van België: de kaart op schaal 1:80.000 in 25 folio's – een meesterwerk van de lithografie – was volledig voltooid in 1853, terwijl de 250 folio's van de kaart op schaal 1:20.000 verschenen tussen 1846 en 1854.

Ook op de kaart van Vandermaelen hebben zich geen ingrijpende veranderingen voorgedaan. Het plangebied ligt nog steeds ten noorden van de steenweg Gent-Kortrijk. Het is nog steeds onbebouwd

en doet mogelijk nog dienst als landbouwgrond. Zowel wat de bebouwing, als het stratenpatroon betreft, hebben er zich geen noemenswaardige wijzigingen voorgedaan. In het noordwesten staat 't Goed te Meulhem', een hoeve, met naam aangeduid en in het zuidoosten staat ook opnieuw de hoeve 'ten Hoogen Torre' gekarteerd.

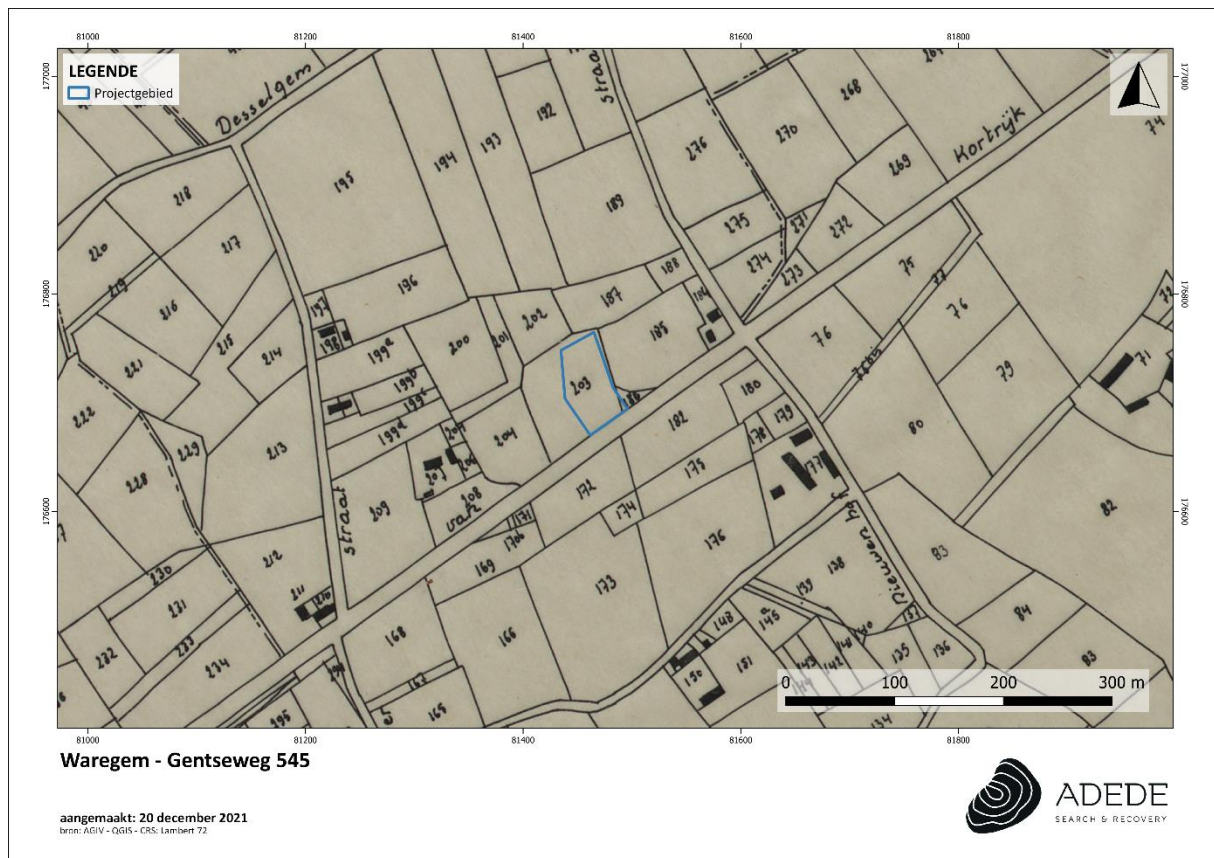
Figuur 15. Situering van het projectgebied op de kaart van Vandermaelen.

3.3.2.6 Kaart van Popp (1842 – 1879)

De Popp-kaarten zijn een verzameling kadasterkaarten die in de 19de eeuw werden uitgegeven door de Brugse drukker-uitgever Philippe Chrétien Popp. Deze kaarten waren in feite een gecommmercialiseerde versie van het toenmalige kadaster van België en bevatten dus veel gegevens over perceelsindeling, maar zonder detailwerking.

Wederom zijn geen ingrijpende wijzigingen waar te nemen in de omgeving van het plangebied (met uitzondering van beperkte bebouwing die in het westen van het projectgebied is bijgekomen). Het plangebied ligt ten noorden van de huidige Gentseweg, die aangeduid staat als de 'steenweg van Kortrijk naar Gent'. Het terrein is nog steeds volledig onbebouwd en doet, gezien de duidelijke

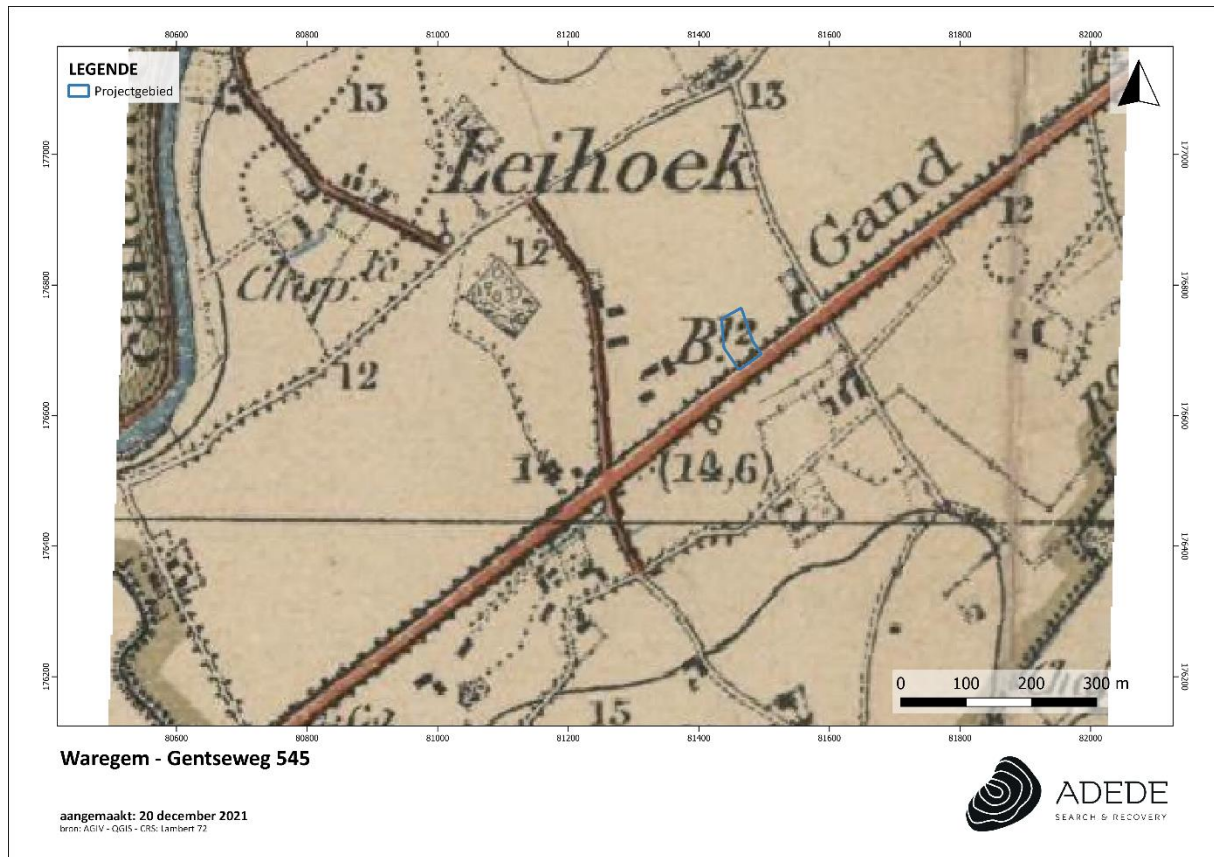
percelering die vast te stellen is, mogelijk nog dienst als landbouwgrond. Of het hier gaat om akker- of weideland, valt op basis van onderstaande kaart niet te achterhalen.

Figuur 16. Situering van het projectgebied op de kaart van Popp.

3.3.2.7 Topografische kaart van Kortrijk (1904)

Ook op onderstaande kaart hebben zich geen noemenswaardige wijzigingen voorgedaan wat de aard en functie van het projectgebied betreft. Het lijkt nog steeds onbebouwd te zijn. Mogelijk deed het nog dienst als landbouwgrond, al valt dit op basis van onderstaande kaart niet te achterhalen.

Figuur 17. Situering van het projectgebied op de topografische kaart van Kortrijk

3.3.2.8 Wereldoorlogen

Eerste Wereldoorlog

Tijdens de Eerste Wereldoorlog wordt het station gebruikt als opslagplaats voor gasmaskers en het wordt in oktober 1918 ernstig beschadigd wanneer terugtrekkende Duitsers de treinsporen doen springen. Ook de Sint-Elooiskerk raakt beschadigd. Na de oorlog wordt het herdenkingsmonument voor de militaire en burgerlijke slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog aan de Posterijstraat ingehuldigd (thans aan de Koekoekstraat).⁸

⁸ <https://inventaris.onroerendergoed.be/themas/15744>

<https://www.tracesofwar.nl/sights/6743/Oorlogsmonument-Sint-Eloois-Vijve.htm>

Tweede Wereldoorlog

Waregem zou in mei 1940 en tijdens het bevrijdingsoffensief, samen met de gemeenten Wevelgem, Menen en Moeskroen op het arrondissement Kortrijk, getroffen zijn tijdens de gevechten.⁹

Tijdens de Leieslag van mei 1940 wordt de Sint-Elooiskerk, die met de toren bij K.B. van 1/04/1937 was beschermd als monument, erg getroffen en wordt de spoorwegbrug over de Leie (lijn Anzegem-Tielt) door de Belgen vernield. Na het bouwen van een noodbrug, wordt de brug in 1942 heropgebouwd. In 1941 wordt herberg "De Posterij" herbouwd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog is er in Sint-Eloois-Vijve tijdelijk een Duits soldatenkerkhof nabij de woning van de sasmeeester aan de Leie. Op het einde van de oorlog (in 1944) wordt de brug van 1942 door de Duitsers opgeblazen (de steunpijlers van de brug blijven lange tijd bestaan).¹⁰

In de Schoendalestraat (ten noorden van het projectgebied) vonden loonwerkers in 2010 een granaat tussen de aardappelen. De ontmijningsdienst Dovo werd verwittigd.¹¹ In de Wijwaterput (richting Desselgem op ca. 3km in het westen) werd een bom opgedolven bij werken.¹² In een door Hembyse uitgevoerd proefsleuvenonderzoek in 2018 (Spoorweglaan; zie ook hieronder) werden op 4 locaties inerte fragmenten van artillerieprojectielen aangetroffen, ijzeren onderdelen van het ogief van een artillerieprojectiel. In één geval werd een artillerieprojectiel aangetroffen dat met zekerheid nog een explosieve stof bevatte. Vermoedelijk ging het hier om Duitse artillerieprojectielen die mogelijk verbonden kunnen worden aan de bewegingsoorlog aan het begin of het einde van de Eerste Wereldoorlog.¹³

3.3.2.9 Kaart van België (1953-1964)

Er lijken zich wederom geen noemenswaardige veranderingen te hebben voorgedaan wat de aard en functie van het plangebied betreft. Het lijkt nog steeds onbebouwd te zijn. Mogelijk deed het nog dienst als landbouwgrond.

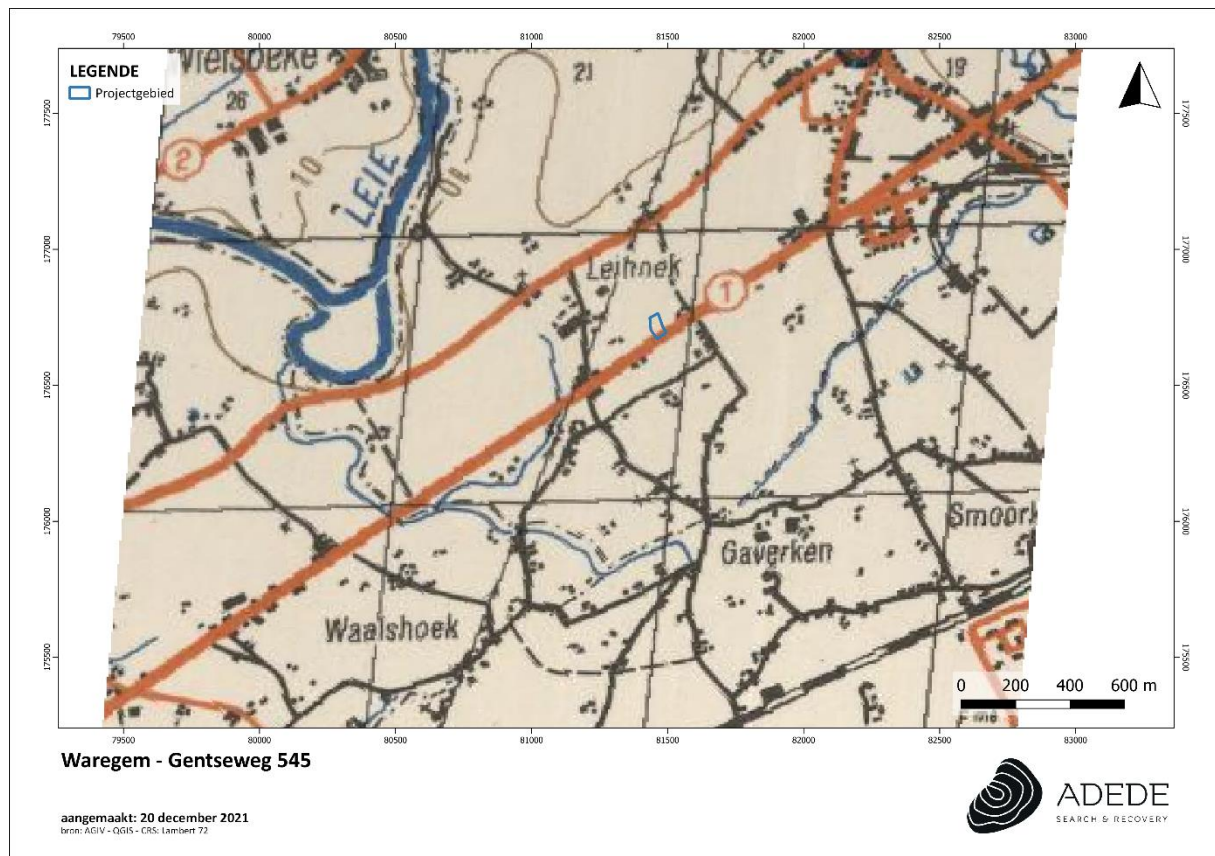
⁹ Commissariaat Generaal voor de Passieve Luchtbescherming, *Bommen op België (1940-1945)*, 198.

¹⁰ <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/themas/15744>

¹¹ Archief ADEDE.

¹² Archief ADEDE.

¹³ Bart De Smaele & Hadewijch Pieters, *Nota Spoorweglaan te Waregem (Gent, 2018)*.

Figuur 18. Situering van het projectgebied op de kaart van België

3.3.1 Luchtfoto 1971

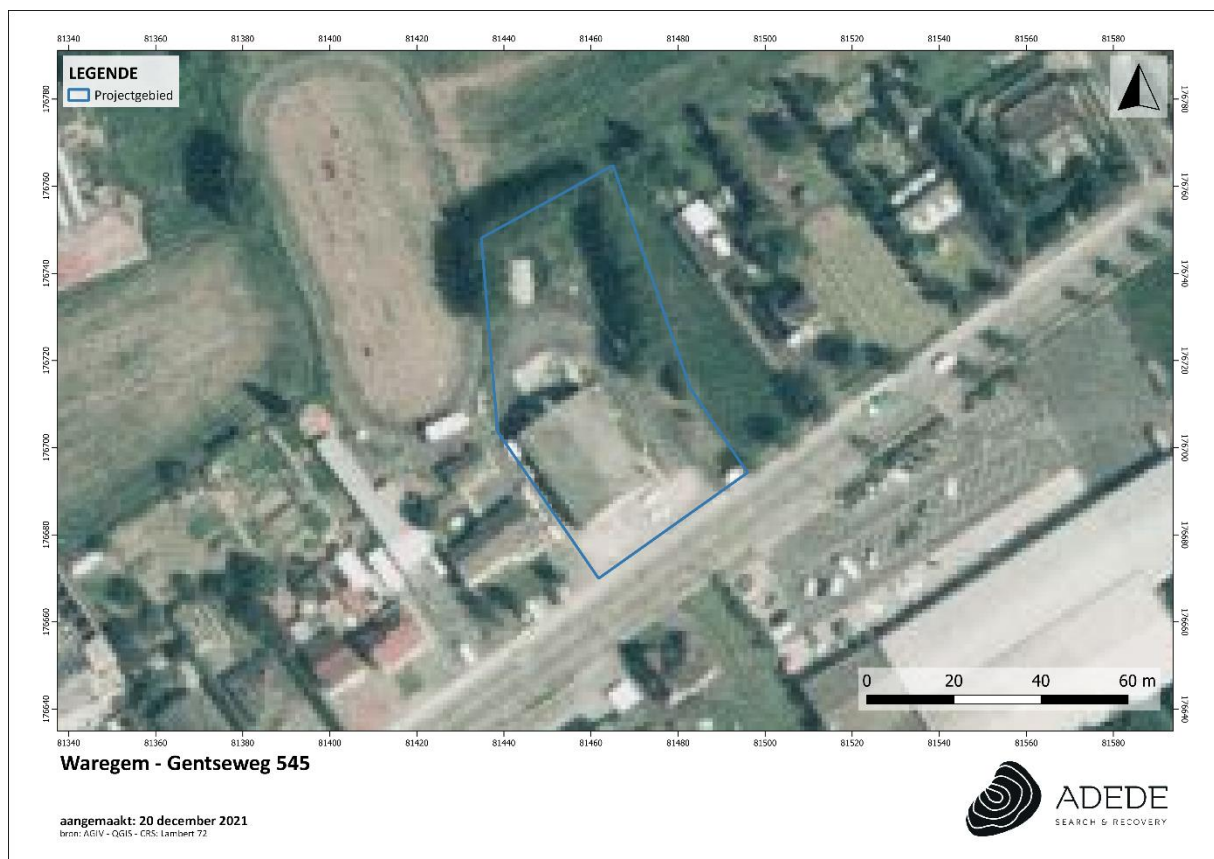
De luchtfoto van 1971 toont een radicaal verschillend beeld als het historisch kaartmateriaal. Zo is te zien dat het landelijk karakter van de omgeving onder druk komt te staan door de aanleg van wijken. Dit is vnl. te zien in het noorden van het terrein, waar onder meer een deel van de Sparrentuin werd aangelegd. Ook het projectgebied zelf is nu gedeeltelijk bebouwd. Het grote, centrale gebouw lijkt overeen te komen met het huidige bedrijfspand, doch valt dit op basis van onderstaande luchtfoto, gezien de grofkorreligheid van de foto, niet met absolute zekerheid te zeggen. Rondom het gebouw bevindt zich verharding. Het noordelijk deel van het terrein lijkt braak te liggen. Er is nog geen sprake van een loods. Of het tuinhuis er toen al lag, valt gezien het gebrek aan detail op de foto, moeilijk te achterhalen. Ondanks het feit dat het rurale karakter van de omgeving onder druk komt te staan, zijn er nog steeds landbouwgronden en hoeves te zien in de directe omgeving van het projectgebied.

Figuur 19. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1971.

3.3.2 Luchtfoto 1979-1990

De luchtfoto van 1979-1990 werpt meer duidelijkheid over een mogelijke continuïteit tussen de toenmalige bebouwing en de huidige. Zo lijken de contouren van het grote, centrale gebouw samen te vallen met deze van het huidige bedrijfspand. Op die manier is er vermoedelijk continuïteit tussen de toenmalige en huidige bebouwing. Rondom het gebouw is nog steeds verharding waarneembaar. Ten noorden van het gebouw lijkt de verdiepte kade aanwezig te zijn, doch valt dit door een gebrek aan detail op deze foto niet met absolute zekerheid te zeggen. Verder in het noorden is een structuur te zien die lijkt te verschillen met de bestaande loods. Op die manier gaat het mogelijk om andere bebouwing (of verharding) dan de huidige. Aan de oostelijke perceelsgrens is een bomenrij te zien. Van het tuinhuis lijkt nog geen sprake te zijn, van de loods evenmin.

Figuur 20. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1979-1990.

3.3.3 Luchtfoto 2000-2003

De luchtfoto van 2000-2003 toont grotendeels een status quo met de huidige situatie van het terrein. Zo zijn het bedrijfspand met omliggende verharding, de loods en de tuinzone met tuinhuis allemaal zichtbaar. Enkel de twee door een haag gescheiden, kleinere verharde zones zijn nog niet op deze luchtfoto waarneembaar.

Figuur 21. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2000-2003

3.3.4 Luchtfoto 2008-2011

Deze luchtfoto toont een status quo met de huidige situatie van het projectgebied. De twee kleinere, verharde zones zijn nu ook zichtbaar in het zuidoosten van het terrein.

Figuur 22. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2008-2011

3.4 Archeologische situering van het projectgebied

3.4.1 Archeologische nota's en onderzoek in de omgeving

Archeologienota, Schoendalestraat (CAI 981401):

In 2019 werd door Ruben Willaert een archeologienota opgesteld voor een projectgebied aan de Schoendalestraat in het kader van een verkaveling. De geplande werken waren van die aard dat ze het potentiële bodemarchief konden beschadigen en/of vernielen. Vanaf het midden van de 18de eeuw tot zeker het einde van de 19de eeuw was binnen de contouren van het projectgebied geen bebouwing zichtbaar. Pas vanaf 1971 was bebouwing en verharding aanwezig. Er werd ook gesteld dat archeologisch onderzoek in de omgeving van het terrein beperkt is. Deze realiteit vormde een extra argument om vervolgonderzoek aan te raden. Er werd in de eerste plaats een landschappelijk bodemonderzoek geadviseerd.¹⁴ Na dit bodemonderzoek werden geen delen van het projectgebied weerhouden voor een eventueel archeologisch booronderzoek. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden geen duidelijke duurzame structuren of ordenende elementen aangetroffen (zie de CAI-analyse hieronder). We zouden hier eerder te maken hebben met Romeinse *off-site* fenomenen, mogelijk in de nabijheid van een site die zich buiten de grenzen van het plangebied bevindt. De kans op kennisvermeerdering werd bijgevolg als zeer gering tot onbestaande ingeschat. Verder archeologisch onderzoek werd bijgevolg als weinig zinvol gezien.¹⁵

Archeologienota, Leiegoeddreef-Schoendalestraat:

In het kader van de aanleg van twee leidingen en koker over een traject van ca. 1,2km, werd door Ruben Willaert een archeologienota opgesteld. Het grootste deel van het onderzoeksgebied viel samen met bestaande wegen of grachten. Er werd gesteld dat het landschappelijk kader een beduidende aantrekkingskracht moet gehad hebben op gemeenschappen jager-verzamelaars. Cartografische gegevens wezen op een open en ruraal karakter van het onderzoeksgebied en de ruime omgeving. Vanwege de beperkte oppervlakte van het onderzoeksgebied, de lineaire vorm en de enigszins verwachte mate van verstoring werd bijkomend archeologisch onderzoek als weinig zinvol beschouwd.¹⁶

¹⁴ Aaron Willaert, Wouter Van Goidsenhove & Clara Thys, *Archeologienota Schoendalestraat te Sint-Eloois-Vijve (Sint-Michiels-Brugge, 2019)*.

¹⁵ Aaron Willaert, Wouter Van Goidsenhoven, Clara Thys, Floortje Heirman, Elke Ghyselbrecht & Tessa Van Esbroeck, *Nota Schoendalestraat te Sint-Eloois-Vijve (Sint-Michiels-Brugge, 2021)*.

¹⁶ Aaron Willaert & Clara Thys, *Archeologienota Leiegoeddreef-Schoendalestraat te Waregem (Sint-Michiels-Brugge, 2019)*.

Archeologienota, Gentseweg 567-569 (CAI 982803):

Naar aanleiding van de bouw van een brandweerkazerne, werd door ABO NV een archeologienota opgesteld. Archeologisch onderzoek aan de noordelijke grens van het studiegebied duidde op de aanwezigheid van een ijzertijd nederzetting evenals enkele greppels uit de Romeinse tijd of middeleeuwen. Bovendien werden er ook (onontpofte) munitieresten uit de Eerste Wereldoorlog aangetroffen tijdens het proefsleuvenonderzoek (zie hieronder). De archeologische verwachting werd dan ook als hoog ingeschat voor bovengenoemde periodes. Binnen het kader van de archeologienota werd een landschappelijk booronderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek duidde op een A-C sequentie waarbij de C-horizont vrij ondiep is gelegen, met name in het zuidelijk deel van het studiegebied. Omwille van het feit dat de geplande werken een bedreiging vormden voor het potentiële bodemarchief, werd vervolgonderzoek geadviseerd (met uitzondering van twee zones).¹⁷ Na het vervolgonderzoek werd de noordelijke zone van het plangebied weerhouden voor verder onderzoek (een vlakdekkende opgraving). De zuidelijke zone van het terrein werd vrijgegeven.¹⁸ Bij de opgraving werden in het totaal 15 archeologische sporen geregistreerd en in detail onderzocht. De sporen konden gerelateerd worden aan vier chronologische perioden, nl. de (late ?) ijzertijd, Romeinse periode, volle en/of late middeleeuwen en postmiddeleeuwen. Naast de aanwezigheid van een tweetal geïsoleerde paalkuilen (spoor 2 en 12) en twee mogelijke voorraadkuilen (spoor 1 en 3) konden de overige sporen uitsluitend met erfstructuren – vermoedelijk uit de Late IJzertijd en Volle/Late Middeleeuwen- in verband gebracht worden. Eén kuil was het gevolg van een recente bodemingreep (spoor 7).¹⁹

Archeologienota, Spoorweglaan (ten noorden van Gentseweg 567-569):

In het kader van een verkaveling voor een projectgebied gelegen aan de Spoorweglaan, werd door Hembyse een archeologienota opgesteld. Er werd geoordeeld dat de landschappelijke situatie van het projectgebied een grote aantrekkingskracht op de mens moet gehad hebben. Het -vermoedelijk Romeinse- tracé van de Schoendalestraat bevindt zich zo op een hoge kouterrug en bood dus een goed uitzicht over de Leievallei. Na controleboringen werd geargumenteed dat er geen aanwijzingen waren voor de aanwezigheid van begraven paleo-bodems, waardoor er een zeer lage kans werd geponeerd op het aantreffen van steentijdartefactensites. Daarnaast zou het terrein van ten minste de 18^e eeuw tot op heden in gebruik zijn als landbouwgrond, met een mogelijke goede bewaring van het bodemarchief. Er werd tevens geargumenteed dat de Romeinse bewoning in zandig Vlaanderen ook een sterke inheemse component had, waardoor het niet onmogelijk werd geacht dat er ook

¹⁷ Glenn De Hooghe & Maarten Praet, *Archeologienota Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (Gent, 2020)*.

¹⁸ Maarten Praet, Glenn De Hooghe & Pedro Pype, *Nota Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (Gent, 2020)*.

¹⁹ Pedro Pype, Jan Coenaerts, Glenn De Hooghe, Maarten Praet & Irene Janssen, *Eindverslag Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (Gent, 2021)*.

oudere fasen (late ijzertijd) van een nederzetting aanwezig konden zijn. Op die manier werd een algemene verwachting geformuleerd naar sporensites uit de late ijzertijd, Romeinse periode en volle middeleeuwen. Er werd bijgevolg een proefsleuvenonderzoek geadviseerd.²⁰ tijdens het proefsleuvenonderzoek waren in 3 zones van het onderzoeksgebied duidelijke archeologische sporen aanwezig. Het ging hier om de resten van kuilen en paalkuilen die op basis van het aardewerk in de bijmenging (van de sedimenten in de paalkuilen en kuilen, nvdr.) en het vermoede gebouwtype in de ijzertijd kunnen worden gedateerd. Van deze drie zones was één zone slecht bewaard waardoor het niet weerhouden werd voor verder onderzoek. De 2 overige zones werden echter wel weerhouden voor verder onderzoek en bevatten een hoog archeologisch kennispotentieel. Het ging meer bepaald om een zone met een hoofdgebouw en een zone met bijgebouwen. Verder, vlakdekkend archeologisch onderzoek werd noodzakelijk geacht.²¹ Van de opgraving is echter geen eindverslag beschikbaar.

3.4.2 CAI Indicatoren

CAI-melding	Locatie	Datering	Beschrijving
981401	300m (NW)	Onbekend	Tijdens een proefsleuvenonderzoek werden 36 archeologisch relevante sporen geregistreerd. Daarnaast werden ook enkele natuurlijke sporen en recente verstoringen aangetroffen. De archeologische sporen waren greppel- en grachtsegmenten, kuilen en paalkuilen. Er werden geen plattegronden of configuraties aangesneden die kunnen wijzen op bewoning of een uitgebreide activiteitenzone binnen het projectgebied.
		Romeinse tijd	Er werden vondsten aangetroffen die wijzen op een Romeinse component. Vele sporen zijn echter niet te dateren. De greppels met duidelijk Romeinse datering zijn vrij ondiep en de paalsporen zijn geen overtuigend onderdeel van een gebouw.
154782	800m (W)	Onbekend	Het betreft een circulaire structuur (mogelijke grafheuvel).

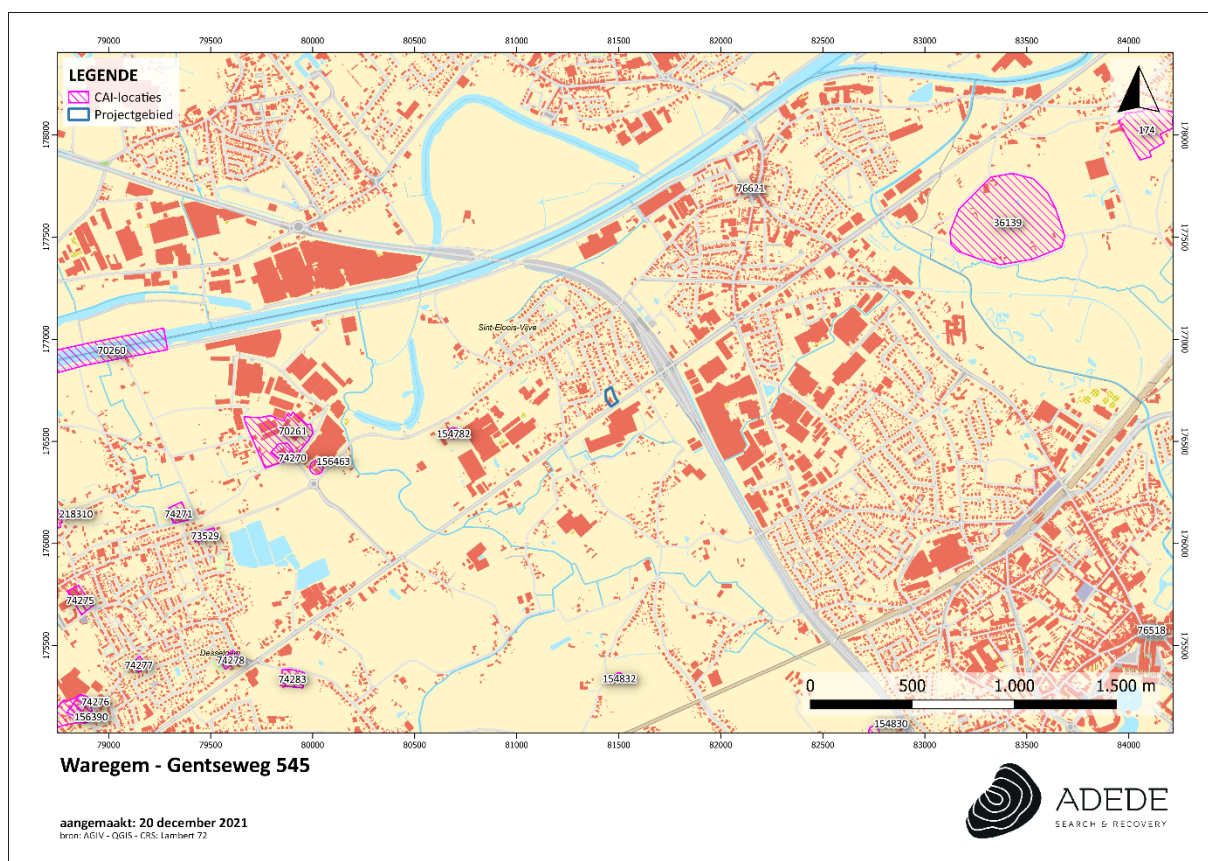
²⁰ Bart De Smaele & Hadewijch Pieters, *Archeologienota Spoorweglaan te Waregem (Gent, 2018)*.

²¹ Bart De Smaele & Hadewijch Pieters, *Nota Spoorweglaan te Waregem (Gent, 2018)*.

156463	1500m (W)	Middeleeuwen	Het betreft het 'Goed ter Petantie', een hoeve met drie omwallingen, waarbinnen een motte en het neerhof met bedrijfsgebouwen lagen. Tevens werd gewoon gebruiksaardewerk, alsook enkele majolicascherven aangetroffen (14de eeuw-20ste eeuw).
70261	1600m (W)	Romeinse tijd	Het betreft enkele scherven zachtgebakken, grijs-zwart gebruikersaardewerk.
74270	1600m (W)	Late middeleeuwen	Het gaat om een site met walgracht (mogelijke hoeve). De gebouwen, noch de omgrachting zijn bewaard.
982803	400m (NO)	IJzertijd-Vroeg-Romeinse tijd	Op basis van het geofysisch onderzoek werden enkele greppels gedetecteerd. In het totaal werden er 8 archeologische sporen aangetroffen en geregistreerd, enkel in het noorden van het onderzoeksgebied. Op basis van het opgravingsplan van de zone ten noorden van het onderzoeksgebied kunnen de aangetroffen sporen met zekerheid met de aangetroffen structuren in die zone gelinkt worden (een ijzertijd-enclosure). Ook de datering sluit hier bij aan. Tijdens de aanleg van Werkput 2 werd een randfragment van een kogelvormig fragment in lokaal/regionaal handgemaakte waar aangetroffen. Het fragment kan op basis van de techno-typologische kenmerken algemeen gedateerd worden in de late ijzertijd/vroeg-Romeinse periode.
981253	1000m (NO)	Onbekend	Uit het landschappelijk booronderzoek werd duidelijk dat er relatief gave bodemprofielen aanwezig zijn. Er waren geen directe indicatoren voor de aanwezigheid van een steentijdartefactensite. Het proefsleuvenonderzoek bracht elf archeologische sporen/structuren aan het licht. In het noordelijke deel van het projectgebied

			werden enkele paalkuilen aangetroffen, vermoedelijk gerelateerd aan een gebouwstructuur; met name een vierpalige spieker.
		Late bronstijd-Romeinse tijd	Het oostelijke deel van het terrein bracht de meeste sporen aan het licht. In dit gebied werd mogelijks de grens van een bewoningsareaal of zone met andere functie aangesneden, daterend tussen de late bronstijd en Romeinse periode. Een vaag en ondiep lijnspoor en een paalspoor konden, op basis van oa. hun vulling, niet aan de andere sporen in deze zone gelinkt worden.
		Nieuwe tijd	De aangetroffen (post)midleleeuwse gracht in het oosten van het projectgebied is mogelijks een restant gerelateerd aan de wegnis (of een voorloper) die door het projectgebied liep.
		Nieuwste tijd	Het betreft een recente kuil.
981002	1100m (NO)	Romeinse tijd - late middeleeuwen	Naar aanleiding van de bouw van een commercieel pand, werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. De resultaten van het proefsleuvenonderzoek zijn vrij beperkt wat archeologische sporen betreft. In het noordoosten van het plangebied werden enkele kleine greppels en een lokale depressie die waarschijnlijk natuurlijk van aard is aangetroffen. In het zuidoosten van het plangebied werd enkel een kuil die geïnterpreteerd werd als mogelijke granaatinslag en een greppel die mogelijk recent is aangetroffen. Het vondstmateriaal dat bij dit onderzoek werd aangetroffen is zeer beperkt en vertoont een hoge fragmentatie en verwerking. Algemeen gaat het om drie contexten Romeinse bouwkeramiek en twee contexten aardewerk uit de late middeleeuwen. Het vondstmateriaal leverde dus weinig informatie op omtrent de aangetroffen sporen, het is louter een indicatie voor menselijke

			aanwezigheid ter hoogte van het plangebied in de Romeinse periode en de late middeleeuwen.
76621	1200m (NO)	Volle middeleeuwen	Het betreft de Sint-Elooiskerk. Over de 12de-eeuwse kerk zijn geen details bekend. Delen van de vroeg-gotische kerk werden opgegraven: het ging om een zaalkerk, opgetrokken in grijsgroene veldsteen en Doornikse steen. De kerk had een rechthoekige benedenkerk voor de gelovigen en een smal koor in het oosten. De kerk had in 17de eeuw 2 koren (het Sint-Elooiskoor en het O.L.-Vrouwkoor). Eind 18de eeuw waren er 4 altaren. De kerk heeft opeenvolgende verwoestingen en herstellingen gekend.
		Romeinse tijd	Romeins bouwmateriaal werd in de voorgevel van de kerk verwerkt, o.a. Romeinse dakpannen. In de nabijgelegen Koekoekstraat was een Romeinse nederzetting gelegen, waarvan het puin wellicht nog tijdens het eerste kwart van de 13de eeuw zichtbaar was.
982775	900m (ZO)	IJzertijd	Het uitgevoerde proefsleuvenonderzoek heeft de aanwezigheid van antropogene grondsporen aangetoond. Een 24-tal archeologische sporen wijzen op duidelijke nederzettingsstructuren in de vorm van erfbegrenzings en aanwijzingen voor minstens drie houten constructies. In één geval is er mogelijk zelfs sprake van een zwaar en ruim uitgebouwd hoofdgebouw. De vastgestelde oversnijdingen tussen sporen wijst op meerdere faseringen binnen de nederzettingsschronologie.
154832	1200m (Z)	Onbekend	Het betreft een circulaire structuur (mogelijke grafheuvel).

Figuur 23. Situering van enkele CAI locaties in de omgeving van het projectgebied.

4 Besluit

De geplande werken omvatten de bouw van een slagerij met winkelruimte. De nieuwe bebouwing zal zo een oppervlakte hebben van ca. 789,1m². De slagerij wordt gefundeerd op paalfunderingen op minstens ca. 1,5m diepte (afhankelijk van het grondonderzoek). Het nieuwe gebouw zal uit twee verdiepingen bestaan.

In het westen en zuiden zal het gebouw omzoomd worden door verharding in klinkers (op ca. 40cm diepte). De klinkerverharding zal in het westen en oosten overlopen in asfaltverharding, en ook in het oosten van het nieuwe gebouw zal zich asfaltverharding bevinden (eveneens max. ca. 40 cm diepte). Grenzend aan het tracé van de Gentseweg zullen 9 parkeerplaatsen voor klanten in waterdoorlatende klinkers aangelegd worden (eveneens max. diepte op ca. 40cm). In het oosten van deze parkeerplaatsen wordt tevens een nieuwe elektrische cabine opgetrokken. In het noorden, naast de klinkerverharding, worden twee parkeerplaatsen voor mindervaliden voorzien in asfaltverharding, en in het westen nog eens 6 en 8 parkeerplaatsen voor klanten en personeel in waterdoorlatende klinkers. Aan de oostelijke zijde van de nieuwe slagerij kan men via een toegangspoort en de asfaltverharding een verdiepte kade bereiken in betonverharding op ca. 1,20m diepte. De noordelijke helft van het projectgebied zal volledig aangelegd worden in betonverharding (diepte max ca. 60cm), met uitzondering van groene stroken langs de perceelsgrenzen. Aan de straatzijde van de Gentseweg wordt de bestaande verharding in asfalt vervangen door een oprit in klinkers en een groene berm. De bestaande cabine blijft hierbij behouden.

In het noorden van de nieuwe elektrische cabine zullen vier infiltratieputten geplaatst worden van elk 10.000 liter (diepte ca. 2,06m), in het westen van het nieuwe gebouw -ter hoogte van de meest noordelijke, nieuwe parkeerplaats- een septische put van 3.000 liter (diepte ca. 1,70m), in het noordoosten van de nieuwe slagerij een regenwaterput van 20.000 liter (diepte ca. 2,5m), in het noordoosten -ter hoogte van het bestaande tuinhuis- drie infiltratieputten van elk wederom 10.000 liter (diepte ca. 2,06m) en in het oosten van de nieuwe verdiepte kade een pompput van 5.000 liter (diepte ca. 1,73m). Op die manier zijn de geplande werken van die aard dat ze het potentiële bodemarchief kunnen beschadigen en/of vernielen.

Het projectgebied ligt op een gemiddelde hoogte van ca. 14,8m TAW. Op ca. 300m ten zuiden van het plangebied stroomt de Kronkelbeek, op ca. 600m in het oosten de Snepbeek en op ca. 600 en 800m respectievelijk de Leiebeek en de Leie. Gezien de nabijheid van deze waterlopen en het feit dat het plangebied in een hogergelegen zone van het landschap gelegen is, is het niet onwaarschijnlijk dat het plangebied een aantrekkingskracht heeft gehad op de mens in het prehistorisch verleden. Bovendien heeft het historisch kaartmateriaal aangetoond dat het projectgebied steeds onbebouwd is gebleven en dienst gedaan heeft als landbouwgrond tot mogelijk 1971. Een goede bewaring van

het potentiële bodemarchief is een mogelijk gevolg, doch dient ook rekening gehouden te worden met mogelijke bodemverstoringen door de bestaande bebouwing en verharding. Omdat dit niet via een bureaustudie eenduidig te bewijzen valt, wordt uitgegaan van een **algemene verwachting wat de steentijden betreft**.

Er zijn reeds heel wat aanwijzingen en bewijzen voorhanden van menselijke aanwezigheid in de ijzer- en Romeinse tijd te Sint-Eloois-Vijve . Naar verluidt zou zich ter hoogte van de gemeente een kruising van twee belangrijke Romeinse wegen, namelijk de heirbanen Kassel-Tongeren en Bavai-Oudenburg, hebben bevonden. Onder meer archeologisch onderzoek uitgevoerd door Hembyse doet vermoeden dat de Schoendalestraat, ten noorden van het plangebied, een Romeinse voorganger had. Nederzettingssporen uit de ijzer- en Romeinse tijd werden echter niet enkel ter her hoogte van dit tracé gevonden: ook rondom de huidige Gentseweg zijn er verschillende aanwijzingen van menselijke aanwezigheid in deze perioden. Een opgraving uitgevoerd door ABO NV leverde zo sporen op uit de Romeinse periode, volle en/of late middeleeuwen en postmiddeleeuwen. De CAI-analyse lijkt deze bevindingen enkel maar te staven. Op die manier kan **een hoog archeologisch potentieel** toegekend worden aan het plangebied wat de **ijzer- en Romeinse tijd** betreft. Ook dient opgemerkt te worden dat archeologisch onderzoek te Sint-Eloois-Vijve erg beperkt is. Verder onderzoek heeft op die manier een beduidend kennisvermeerderingspotentieel mbt. de vroege geschiedenis van de gemeente.

Voor de perioden vanaf de middeleeuwen worden er an sich geen nederzettingssporen verwacht daar het historisch kaartmateriaal aangetoond heeft dat het plangebied steeds dienst gedaan heeft als landbouwgrond tot mogelijk 1971. Zo is er wel een verwachting naar sporen en/of vondsten die te relateren zijn aan landbouwactiviteiten. Aangezien bij archeologisch onderzoek in de omgeving van het plangebied sporen zijn aangetroffen die relateren zijn aan WOI, bestaat er ook een mogelijke trefkans op dergelijke sporen binnen het huidige plangebied.

Het projectgebied is voor het merendeel intensief bebouwd en verhard. Zo bestaat het uit een bedrijfspand en loods omgeven door verharding. Op die manier is het goed mogelijk dat de bodem verstoord is ter hoogte van deze zones. De hoogteprofielen doen -gezien het onnatuurlijke verloop van de hoogteverschillen- vermoeden dat de bodem antropogeen werd opgehoogd. Dit valt echter niet eenduidig te bewijzen aan de hand van deze bureaustudie. Daarom is ADEDE bv van oordeel dat een landschappelijk bodemonderzoek aangewezen is om de bodemopbouw, en eventuele verstoringen en/of ophoging in kaart te brengen. Op die manier kunnen ook vervolgstappen bepaald worden. De modaliteiten worden verder uiteengezet in het programma van maatregelen.

5 Bibliografie

Commissariaat Generaal voor de Passieve Luchtbescherming, *Bommen op België (1940-1945)*, 198.

De Hooghe G. & Praet M., 2020, Archeologienota Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (West-Vlaanderen), ABO NV Archeologisch Rapport 2019L83, Gent.

De Smaele B. & Pieters H., 2018, Archeologienota Spoorweglaan te Waregem (West-Vlaanderen), Hembyse Archeologisch Rapport 45, Gent.

De Smaele B. & Pieters H., 2018, Nota Spoorweglaan te Waregem (West-Vlaanderen), Hembyse Archeologisch Rapport 68, Gent.

Praet M., De Hooghe G. & Pype P., 2020, Nota Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (West-Vlaanderen), ABO NV Archeologisch Rapport 2020K44, Gent.

Pype P., Coenaerts J., De Hooghe G., Praet M. & Janssen I., 2021, Eindverslag Gentseweg 567-569 te Sint-Eloois-Vijve (West-Vlaanderen), ABO NV Archeologisch Rapport 1511, Gent.

Willaert A. & Thys C., 2019, Archeologienota Leiegoeddreef-Schoendalestraat te Waregem (West-Vlaanderen), Ruben Willaert Archeologisch Rapport 2019I150, Sint-Michiels-Brugge.

Willaert A., Van Goidsenhove W. & Thys C., 2019, Archeologienota Schoendalestraat te Sint-Eloois-Vijve (West-Vlaanderen), Ruben Willaert Archeologisch Rapport 2019F82, Sint-Michiels-Brugge.

Willaert A., Van Goidsenhoven W., Thys C., Heirman F., Ghyselbrecht E; & Van Esbroeck T., 2021, Nota Schoendalestraat te Sint-Eloois-Vijve (West-Vlaanderen), Ruben Willaert Archeologisch Rapport 2021A436, Sint-Michiels-Brugge.

Websites:

<http://cartesius.be/CartesiusPortal/>

<http://www.cai.onroenderfgoed.be>

<http://www.geopunt.be>

<https://www.tracesofwar.nl/sights/6743/Oorlogsmonument-Sint-Eloois-Vijve.htm>

http://www.ngi.be/Common/ferraris_nl.pdf

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/themas/15744>

<https://bib.kuleuven.be/ub/nieuws/2015/kaart-van-jean-villaret-1745-1748-digitaal-beschikbaar-via-limo>

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/25726>

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/erfgoedobjecten/207788>

<https://inventaris.onroenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/22747>

6 Lijst van figuren

Figuur 1. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m.....	- 18 -
Figuur 2. Situering van het projectgebied op het DHMVII, digitaal terreinmodel 1m (detail).	- 19 -
Figuur 3. Hoogteprofielen van het projectgebied.....	- 20 -
Figuur 4. Situering van het projectgebied op de tertiair geologische kaart.....	- 21 -
Figuur 5. Situering van het projectgebied op de quartair geologische kaart.....	- 22 -
Figuur 6. Situering van het projectgebied op de bodemtypekaart.	- 24 -
Figuur 7. Situering van het projectgebied op de potentiële bodemerosiekaart.....	- 25 -
Figuur 8. Situering van het projectgebied op de erosiegevoeligheidskaart.....	- 26 -
Figuur 9. Situering van het projectgebied op het bodemgebruiksbestand.	- 27 -
Figuur 10. Situering van het projectgebied op het gewestplan.	- 28 -
Figuur 11. Situering van het projectgebied op de kaart van Frickx.....	- 33 -
Figuur 12. Situering van het projectgebied op de kaart van Villaret	- 34 -
Figuur 13. Situering van het projectgebied op de kaart van Ferraris.....	- 35 -
Figuur 14. Situering van het projectgebied op de Atlas der Buurtwegen.....	- 37 -
Figuur 15. Situering van het projectgebied op de kaart van Vandermaelen.	- 38 -
Figuur 16. Situering van het projectgebied op de kaart van Popp.....	- 39 -
Figuur 17. Situering van het projectgebied op de topografische kaart van Kortrijk.....	- 40 -
Figuur 18. Situering van het projectgebied op de kaart van België	- 42 -
Figuur 19. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1971.	- 43 -
Figuur 20. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 1979-1990.	- 44 -
Figuur 21. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2000-2003	- 45 -
Figuur 22. Situering van het projectgebied op de luchtfoto van 2008-2011	- 46 -
Figuur 23. Situering van enkele CAI locaties in de omgeving van het projectgebied.	- 53 -